

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΓ'

Τετάρτη 23 Ιανουαρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 23 Ιανουαρίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Λέγκα, Βουλευτή Τρικάλων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Τουριστικών Πούλμαν Νομού Αιτωλ/νίας ζητεί την τήρηση του γράμματος του νόμου για το μειοδοτικό δημόσιο διαγωνισμό μίσθωσης λεωφορείων για εκδρομές μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

2) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Αγίου Μαθαίου Κέρκυρας ζητεί την τοποθέτηση μηχανήματος αυτομάτων συναλλαγών στην Αγροτική Τράπεζα της περιοχής του.

3) Ο Βουλευτής Κέρκυρας κ. ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Νομού Κέρκυρας ζητεί χρηματοδότηση για τη βελτίωση των αθλητικών εγκαταστάσεων του Νομού Κέρκυρας.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αργαλαστής Νομού Μαγνησίας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης λόγω των καταστροφών που υπέστησαν οι καλλιέργειες της περιοχής εξαιτίας της πρόσφατης κακοκαιρίας.

5) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Καλαβρύτων Νομού Αχαΐας ζητεί χρηματοδότηση για την επαρχιακή οδό Καλαβρύτων – Πατρών μέσω Χαλανδρίτσας.

6) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμος Αλοννήσου Νομού Μαγνησίας ζητεί να αποκατασταθούν οι ζημιές στους δρόμους του νησιού από την πρόσφατη κακοκαιρία.

7) Οι Βουλευτές κύριοι ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και ΛΙΑΝΑ

ΚΑΝΕΛΛΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός Εκπολιτιστικός Σύλλογος Αγίας Μαρίνας, Αλώνων και Μεσαγρού Αίγινας καταγγέλλει τη συστηματική αποψίλωση του δάσους της Αγίας Μαρίνας.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι επιχειρήσεις κεραμοποιίας που υπέστησαν ζημιές από την πρόσφατη κακοκαιρία ζητούν να ληφθούν μέτρα για την αποκατάσταση των ζημιών κεραμοποιείων των περιοχών Χαλκίδας, Βασιλικού Χαλκίδας και Σχηματαρίου Βοιωτίας.

9) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μαρία Παπαϊγνατίου, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη διευθέτηση οφειλής της από σύναψη δανείου βάσει του Ν. 2736/1999 κατόπιν σχετικής της αίτησης στον ΟΕΚ Δράμας.

10) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Μασάδης, κάτοικος Δράμας, ζητεί το διορισμό του στη Δημόσια Εκπαίδευση στη θέση αναπληρωτή καθηγητή.

11) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιορδάνης Κελέσογλου, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησής του.

12) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Διδακτικού Προσωπικού Οργανισμού Εργατικής Εστίας ζητεί τη λήψη μέτρων για τη συνέχιση της λειτουργίας και την αναβάθμιση των υπηρεσιών των Κέντρων Εργαζόμενης Νεότητας.

13) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Αποσπασμένοι Εκπαιδευτικοί στα ΙΕΚ Πέλλας ζητούν να μην εξαιρεθούν από τη μοριοδότηση της οργανικής τους θέσης.

14) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Γοργοποτάμου Νομού Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν στις ελαιοκαλλιέργειες της περιοχής του από τα ακραία καιρικά φαινόμενα.

15) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Εχινάων Νομού Φθιώτιδας

ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης για την αποκατάσταση των ζημιών στο ζωικό και φυτικό κεφάλαιό του εξαιτίας των ακραίων καιρικών φαινομένων.

16) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Πελασγίας Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης στους μελισσοκόμους της περιοχής του που έχουν υποστεί ζημιά από την πρόσφατη θεομηνία.

17) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Λαμιέων Φθιώτιδας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης στους αγρότες και ιδιαίτερα στους ελαιοκαλλιεργητές της περιοχής του που έχουν υποστεί ζημιές από την πρόσφατη θεομηνία.

18) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Πελαγία Νικολαΐδου, κάτοικος Δράμας, ζητεί την οφειλούμενη αποζημίωση από συμμετοχή της σε σεμινάρια του ΚΕΚ.

19) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Αλεξίου Κυριακή, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησής της.

20) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Σοφία Δερματίδου, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη χορήγηση του πολυτεχνικού της επιδόματος.

21) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Χρυσούλα Κωστέογλου, κάτοικος Δράμας, ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησής της.

22) Ο Βουλευτής Πειραιά κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κυθήρων Αττικής ζητεί τη συνέχιση της λειτουργίας του ταχυδρομικού γραφείου στον Ποταμό Κυθήρων Αττικής.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 1486/18-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2016/5-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1486/18-9-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Τρυφωνίδης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στην αρχική εγκεκριμένη μελέτη του αρδευτικού έργου Μπίδα - Μαυρής περιλαμβάνονταν και η έκταση των 550 στρ. της περιοχής Μεσσαριάς Δήμου Θεσπρωτικού η οποία κατόπιν αντιδράσεων των παραγωγών και τεχνικών δυσχερειών, εξαιρέθηκε από την Επιτροπή Αναδασμού με Απόφασή της η οποία βρίσκεται στα αρχεία της Δ/νσης Γεωργίας (Τμήμα Αναδασμού) της Ν.Α. Πρέβεζας.

Ως εκ τούτου διακόπηκε ο αναδασμός και η κατασκευή του έργου στην αναφερόμενη περιοχή και δεν συμπεριλήφθηκε ως φυσικό αντικείμενο της σύμβασης για την κατασκευή του.

Σήμερα το αρδευτικό έργο Μπίδα-Μαυρή λειτουργεί και αρδεύει τις εκτάσεις του έργου που περιλαμβάνονται στην περίμετρο αυτού και δεν υπάρχει δυνατότητα επέκτασής του στην αιτούμενη περιοχή, λόγω περιορισμένων ποσοτήτων των χρησιμοποιούμενων πηγών υδροδότησης του ίδιου του έργου.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

2. Στην με αριθμό 1497/19-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 944/10-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 1497/19-9-2001 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σωτ Χατζηγάκης και αφορά στο Μουσικό Γυμνάσιο - Λύκειο Τρικάλων, σας γνωρίζουμε τα ακό-

λουθα:

1. Μετά την αποκέντρωση του Π.Δ.Ε. και την πλήρη εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2218/94 όπως συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του ν.2240/94 και κωδικοποιήθηκαν με το Π.Δ. 30/1996, οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης.

Οι ΟΤΑ έχουν την ευθύνη για την επισκευή και συντήρηση των διδακτηρίων της περιφέρειας τους.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων θα χρηματοδοτηθεί για τις κατασκευές σχολικών κτιρίων και από κονδύλια που έχει αποκεντρώσει το ΥΠΕΠΘ στο ΠΕΠ Θεσσαλίας. Το ΥΠΕΠΘ επιχορηγεί επικουρικά ετησίως τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Εθνικό ΠΔΕ συνολικά για οικόπεδα-κατασκευές και τους Ο.Τ.Α. για επισκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση στην κατανομή των πιστώσεων μέσα στο Νομό.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων χρηματοδοτείται φέτος για κατασκευές σχολικών κτιρίων από το ΠΔΕ του ΥΠ.Ε.Π.Θ. με 200.000.000 δρχ.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων στην τριετία 1998 - 2000 επιχορηγήθηκε με τα κατωτέρω ποσά από τις πιστώσεις του Εθνικού Π.Δ.Ε. του ΥΠ.Ε.Π.Θ. και του ΟΣΚ Α.Ε.

1998

Για οικόπεδα κατασκευές 190.000.000 δρχ.

Για επισκευές 93.000.000 δρχ.

1999

Για οικόπεδα κατασκευές 81.700.000 δρχ.

Για επισκευές 57.500.000 δρχ.

2000

Για οικόπεδα κατασκευές 200.000.000 δρχ.

Για επισκευές 50.000.000 δρχ.

Η χρηματοδότηση για επισκευές γίνεται μέσω του ΥΠΕΣΔΔΑ απευθείας στους ΟΤΑ.

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, οι ΟΤΑ και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων θα πρέπει να συμπεριλάβουν στο πρόγραμμά τους, τις απαιτούμενες προσκτήσεις οικοπέδων τις επισκευές των υπάρχοντων σχολικών κτιρίων, την αποπεράτωση εκτελούμενων έργων και την κατασκευή νέων εκπαιδευτηρίων.

2) Σε ό,τι αφορά στα: Μουσικό Σχολείο και Ειδικό Σχολείο Τρικάλων, σας γνωρίζουμε ότι η Δ/ση Προγραμματισμού της Ν/κής Αυτ/σης Τρικάλων με σχετικό έγγραφο της μας πληροφόρησε τα ακόλουθα:

Στο διδακτήριο του 1ου Ειδικού Σχολείου Τρικάλων στεγάζεται στο ισόγειο στο Ειδικό Σχολείο και στον 1ο όροφο το Μουσικό Σχολείο Τρικάλων.

Στο Ειδικό Σχολείο φοιτούν 19 μαθητές και από φέτος άλλα 7 νήπια, με πλήρη επάρκεια αιθουσών. Ακόμη υπάρχουν αίθουσες Γυμναστηρίου, Λογοθεραπείας, Ψυχολόγου και Εργασιοθεραπείας.

Στο Μουσικό Σχολείο, που φέτος είναι σε ανάπτυξη η Β' Λυκείου, φοιτούν 157 μαθητές με επάρκεια αιθουσών και τμήματα όλα κάτω των 20 μαθητών όπως προβλέπεται. Επίσης υπάρχουν ατομικά STUDIO διδασκαλίας για την πρακτική τους εξάσκηση στα μουσικά όργανα.

Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Τρικάλων δρομολόγησε την τοποθέτηση 5 προκατασκευασμένων αιθουσών στον αύλειο χώρο του Σχολείου, οι οποίες θα είναι έτοιμες σε 1,5 μήνα προκειμένου να καλύψουν τις ανάγκες στέγασης του Μουσικού Σχολείου όταν αυτό θα βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη (δηλ. τη Σχολική Περίοδο 2002- 2003) και οι υπόλοιπες 2 αίθουσες να χρησιμοποιηθούν για τη λειτουργία των 3 εργαστηρίων Ειδικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης του Ειδικού Σχολείου.

Όσον αφορά την ανέγερση νέου διδακτηρίου, το οποίο θα στεγάσει το Μουσικό Σχολείο, σας γνωρίζουμε ότι με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Τρικάλων παραχωρήθηκε έκταση 15 στρεμμάτων όπου προγραμματίζεται να ανεγερθεί το διδακτήριο.

Επίσης συντάχθηκε το κτιριολογικό πρόγραμμα του διδακτηρίου και εντάχθηκε η μελέτη του στο Νομαρχιακό Πρόγραμμα.

Η ανέγερση διδακτηρίου για τη στέγαση του Μουσικού Σχο-

λείου είναι πρώτη προτεραιότητα για τη Ν.Α. Τρικάλων και προτάθηκε για χρηματοδότηση στο Γ' ΚΠΣ.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ*

3. Στην με αριθμό 1500/19-9-2001 ερώτηση και ΑΚΕ 184 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6393/10-10-2001 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 1500/184/19-9-01 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Α. Γιαννόπουλο με θέμα «Κοστολόγηση προϊόντων αιμοδοσίας για τις Ιδιωτικές Κλινικές» σας πληροφορούμε τα εξής:

Οι μονάδες αίματος που διατέθηκαν για την κάλυψη των αναγκών σε αίμα των Ιδιωτικών Κλινικών για το έτος 2000 είναι 67.213. Ο αριθμός των μονάδων αίματος που διατέθηκαν για τα Δημόσια Νοσοκομεία είναι 524.709.

Το Υπουργείο μας, για την προώθηση Προεδρικού Διατάγματος περί καταλογισμού και είσπραξης από τα Νοσηλευτικά Ιδρύματα και Ιδιωτικές Κλινικές των υλικών και των εργαστηριακών εξετάσεων προς μετάγγιση αίματος, έχει ζητήσει τη σχετική γνωμοδότηση του ΚΕΣΥ.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ*

4. Στην με αριθμό 1504/19-9-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2018/5-10-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1504/19-9-2001 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Ν. Γκατζής, Τ. Τσιόγκας, Α. Σκυλλάκος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η εμφάνιση μικρών καρπών στις μηλοκαλλιέργειες του Πηλίου κατά τη φετινή καλλιεργητική περίοδο είναι αποτέλεσμα κακής καρπόδεσης που προξενήθηκε από αντίξοες καιρικές συνθήκες κατά το στάδιο ανθοφορίας και δεσίματος των καρπών (υψηλές θερμοκρασίες Μαρτίου που ακολουθήθηκαν από περίοδο βροχοπτώσεων και ισχυρών ανέμων).

Σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής από τον ΕΛΓΑ, δεν καλύπτονται ασφαλιστικά και δεν αποζημιώνονται από τον Οργανισμό οι ζημιές που προξενούνται στις καλλιέργειες των καρποφόρων δένδρων κατά το στάδιο της ανθοφορίας και του δεσίματος των καρπών, εκτός των ζημιών που προξενούνται από παγετό.

Επιπλέον αναφέρεται ότι στο πλαίσιο αναμόρφωσης του γεωργοασφαλιστικού συστήματος της χώρας μας που προωθεί το Υπουργείο Γεωργίας, θα επανεξετασθούν όλα τα θέματα που αφορούν στην ασφαλιστική κάλυψη των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, προκειμένου να παρασχεθούν υψηλότερου επιπέδου παροχές και υπηρεσίες στον Έλληνα αγρότη, στα πλαίσια πάντα των οικονομικών δυνατοτήτων του Οργανισμού.

Το Υπουργείο Γεωργίας (Δ/ση ΠΣΕΑ) με το αριθμό 1319/Θ6/Ζ/27-6-01 έγγραφό του ζήτησε από τη Ν.Α. Μαγνησίας να προβεί δια της Δ/σης Αγροτικής Ανάπτυξης σε εξατομίκευση των ζημιών που προκλήθηκαν στην παραγωγή αχλαδιάς, μηλιάς και κερασιάς από υψηλές θερμοκρασίες Μαρτίου 2001 και χαμηλές θερμοκρασίες Απριλίου 2001.

Έχει δε προωθήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση για έγκριση σχέδιο απόφασης των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, στο οποίο προβλέπεται η χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης στους σοβαρά ζημιωθέντες αγρότες.

Σημειώνεται ότι η καταβολή των προβλεπομένων οικονομικών ενισχύσεων θα είναι δυνατή μετά την έγκριση του σχετικού προγράμματος από την Ε.Ε.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ*

5. Στην με αριθμό 1511/19-9-01 ερώτηση και ΑΚΕ 186 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2020/8-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ 1511/186/19/9/01 που

κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Δ. Τζαμτζής, Μ. Παπαδόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η εταιρία που διαχειρίζεται την περιοχή «Σαβαρίκα» του Δημ. Διαμ. Πύργων του Δήμου Βερμίου του Ν. Κοζάνης είναι η ΕΥΡΩΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΠΕ.

Η συγκεκριμένη εταιρία έχει εντάξει στο αγροπεριβαλλοντικό πρόγραμμα «Μακροχρόνια Παύση Εκμετάλλευσης Γεωργικών Γαιών» Καν. (ΕΟΚ) 2078/92 στην εν λόγω περιοχή έκταση 4.740 στρ. με στόχο τη δημιουργία και αποκατάσταση του βιοτόπου, δημιουργία καταφυγίου άγριας ζωής, όπως και οικοπάρκου (επισκέψιμου βιοτόπου). Έχει συνταχθεί για τη διαχείριση της περιοχής Σχέδιο Περιβαλλοντικής Διαχείρισης -ΣΠΔ στο οποίο προβλέπεται ζιζανιοκτονία, χαμηλής τοξικότητας, μόνο κατά τα πέντε πρώτα χρόνια εφαρμογής του προγ/τος, σε ποσοστό 2,5% ετησίως της έκτασης που είναι στο πρόγραμμα και σε αναλογία που δεν προκαλεί βλαβερές επιπτώσεις στο περιβάλλον.

Το συγκεκριμένο ζιζανιοκτόνο δεν έχει οξεία τοξικότητα στα θηλαστικά και όταν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις εγκεκριμένες οδηγίες χρήσης του, δεν υπάρχει κίνδυνος για τα ζώα και το περιβάλλον γενικά.

Συνημμένα: Τα στοιχεία της σύμβασης της εταιρίας.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ*

6. Στην με αριθμό 1479/18-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2014/5-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1479/18.9.01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δ. Π. Πιπεργιάς για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στα πλαίσια της Γ' Προγραμματικής Περιόδου (2000-2006) το Υπουργείο Γεωργίας θα υλοποιήσει προγράμματα τα οποία έχουν ως βασικό τους στόχο τη συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο και κυρίως σε περιοχές ακριτικές, νησιωτικές και ευαίσθητες.

Ο Νομός Εύβοιας είναι ένας από τους νησιώτικούς Νομούς της Ελλάδας. Για το λόγο αυτό αλλά και βάσει της γενικότερης πολιτικής του Υπουργείου Γεωργίας και την Ανασυγκρότηση της Υπαιθρου, στο Νομό Εύβοιας το Υπ. Γεωργίας θα υλοποιήσει τις εξής δράσεις μέσω των προγραμμάτων του (χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός) ώστε να επιτευχθεί ο βασικός του στόχος.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής:

- Ολοκληρωμένες παρεμβάσεις σε επίπεδο αγροτικής εκμετάλλευσης.

- Παρεμβάσεις σε επίπεδο μεταποίησης και εμπορίας του πρωτογενούς γεωργικού και δασικού προϊόντος.

- Εγκατάσταση Νέων Γεωργών.

- Παρεμβάσεις στο γεωργικό προϊόν.

- Ολοκληρωμένα Προγράμματα Ανάπτυξης Αγροτικού Χώρου.

Στα πλαίσια αυτής της δράσης εκπονείται μελέτη που αφορά στην περιοχή Ορεινού όγκου Κεντρικής Εύβοιας και συγκεκριμένα τους Δήμους Διρφύων, Αμαρυνθίων, Μεσσαπίων, Κύμης, Ελλυμνίων, Νηλέων και Κηρέως. Ενδεικτικά το πρόγραμμα των Ολοκληρωμένων θα περιλαμβάνει τις εξής δράσεις πέραν των ανωτέρω:

- δημιουργία υποδομών

- ιδιωτικές επενδύσεις

- βελτίωση της παροχής υπηρεσιών σε εκμεταλλεύσεις και επιχορηγήσεις στον αγροτικό πληθυσμό και στην ύπαιθρο

- αξιοποίηση ενδογενούς δυναμικού κάθε περιοχής

- προστασία και ανάδειξη του φυσικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος

- βελτίωση του επιπέδου ποιότητας ζωής

- αύξηση της παραγωγικότητας της γεωργίας κλπ.

Συγκεκριμένα αυτές τις δράσεις αποβλέπουν στη συγκράτηση του πληθυσμού και πέραν όσων ασχολούνται με τη γεωργία αρκεί να είναι κάτοικοι της συγκεκριμένης περιοχής και τους δίνει κίνητρα για την ενασχόλησή τους και με δράσεις πέραν

αυτών που αφορούν στην παραγωγή γεωργικών προϊόντων καθώς επίσης και στην ανάδειξη της φυσικής ομορφιάς αυτών των Δήμων.

Επίσης από το ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις θα χρηματοδοτηθούν τα εξής Μέτρα:

- Πρόωρη συνταξιοδότηση των Αγροτών.
- Εξισωτική Αποζημίωση.
- Αγροπεριβαλλοντικά Μέτρα.
- Δάσωση Γεωργικών Γαιών.

Τα ανωτέρω μέτρα αφορούν ολόκληρη τη χώρα με προτεραιότητα όμως σε περιοχές που αντιμετωπίζουν προβλήματα και παρουσιάζουν μειονεκτήματα σε σχέση με κάποιες άλλες (π.χ. ορεινές, μειονεκτικές, νησιωτικές, οικολογικά ευαίσθητες περιοχές κλπ.) όπως είναι και ο Νομός Εύβοιας.

Ακόμη κατά την Γ' Προγραμματική Περίοδο θα εφαρμοσθεί η Κοινοτική Πρωτοβουλία LEADER PLUS στα πλαίσια της οποίας περιλαμβάνονται κυρίως δράσεις καινοτόμου χαρακτήρα που στοχεύουν στην καλύτερη ενσωμάτωση των αγροτικών περιοχών στα νέα δεδομένα που διαμορφώνονται για τη συγκρότηση του αγροτικού χώρου στα πλαίσια της Ε.Ε. Θα χρηματοδοτηθούν επίσης δράσεις που σχετίζονται με τη δικτύωση των αγροτικών περιοχών, την υιοθέτηση δράσεων ηλεκτρονικού εμπορίου, τη χρηματοδότηση επενδύσεων για εξωγεωργικές δραστηριότητες και η Εύβοια μπορεί να διεκδικήσει εκ νέου την ένταξή της σε αυτό το πρόγραμμα.

Τέλος μέσω των Περιφερειακών Επιχειρήσεων Προγραμματικών (ΠΕΠ 2000- 2006) θα υλοποιηθούν δράσεις που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ- Προσανατολισμός για την ενίσχυση μεγάλου αριθμού επενδύσεων στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, τη χρηματοδότηση αρδευτικών έργων υποδομής, τον αγροτουρισμό, την αναδιάρθρωση καλλιεργειών, την αξιοποίηση ήπιων μορφών ενέργειας, τις μετεγκαταστάσεις κτηνοτροφικών μονάδων, την προστασία – διατήρηση – διαφύλαξη των δασών αλλά και την εκπόνηση και εφαρμογή ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης αγροτικού χώρου σε αντιστοιχία με τα προγράμματα του εθνικού σκέλους. Την ευθύνη υλοποίησης αυτών των δράσεων έχουν οι Περιφέρειες ενώ το Υπουργείο Γεωργίας έχει ένα ρόλο συντονιστικό – υποβοηθητικό που αφορά κατά κύριο λόγο τη χάραξη των «πολιτικών» αγροτικής ανάπτυξης.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1482/18-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2015/5-10-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1482/18-9-01 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Κ. Παπακώστα, Θ. Δημοσχάκης, Λ. Λυμπερακίδης για τα θέματα της αρμοδιότητας μας σας πληροφορούμε τα εξής:

Από το Υπουργείο Γεωργίας (Δ/ση Τεχνικών Μελετών και Κατασκευών και Δ/ση Γεωλογίας – Υδρολογίας) έχουν μελετηθεί και εγκριθεί οι Οριστικές Μελέτες για τις κάτωθι τρεις (3) θέσεις για κατασκευή λιμνοδεξαμενών στη νήσο Σαμοθράκη.

Σκάφης
Πλατυδένδρου
Ξεροποτάμου

Επίσης με μέριμνα της Δ/σης Σχεδιασμού Ε.Ε. και Α.Ε.Π. έχουν εκπονηθεί οι Περιβαλλοντικές Μελέτες (Α' και Β' Φάση) για τις λιμνοδεξαμενές Ξεροποτάμου και Πλατυδένδρου για τις οποίες αναμένεται η έκδοση Περιβαλλοντικών Όρων, ενώ για τη λιμνοδεξαμενή στη θέση Σκάφη δεν έχει ανατεθεί η Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων.

Το Υπουργείο Γεωργίας έχει καταρτίσει Πρόγραμμα διαχείρισης υδατικών πόρων και δράσης κατά της ερημοποίησης σύμφωνα με προτάσεις των αρμόδιων Φορέων και θα έχουν διάφορες πηγές χρηματοδότησης (III Κ.Π.Σ., Εθνικοί Πόροι, Ιδίοι Πόροι κ.λπ.), ενώ η προώθηση των έργων σε Προγράμματα κατασκευής θα γίνεται ανάλογα με την εξασφάλιση των οικονομικών πόρων. Στα προγράμματα έχουν καταγραφεί οι προτάσεις και για τις τρεις (3) ανωτέρω θέσεις για κατασκευή λιμνο-

δεξαμενών στη νήσο Σαμοθράκη. Σημειώνεται ότι το III Κ.Π.Σ. δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμη.

Στα πλαίσια εφαρμογής του μέτρου 6.1 του Ε.Π.ΑΛ 2000-2006 «Χρηματοδοτικές ενέργειες από το ΕΤΠΑ» και ειδικότερα σε ό,τι αφορά την κατασκευή, επέκταση και βελτίωση των αλιευτικών καταφυγίων σε θαλάσσιες περιοχές, η ειδική υπηρεσία διαχείρισης του προγράμματος, δημοσίευσε πρόσκληση για υποβολή προτάσεων (αρ. εγγράφου 471/7-9-2001) μέχρι 18-3-2001.

Οι προτάσεις που θα υποβληθούν πρέπει να είναι πλήρεις και ώριμες, προκειμένου να ενταχθούν στο πρόγραμμα.

Οι φορείς υποβολής προτάσεων μπορούν να πληροφορηθούν από την πρόσκληση τη διαδικασία υποβολής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και τη διαδικασία αξιολόγησης.

Επίσης στα πλαίσια εφαρμογής των μέτρων 1.1. «Διάλυση αλιευτικών σκαφών», 1.2 «Μεταφορά σε τρίτη χώρα – άλλη προσαρμογή» και 1.3. «Μικτές εταιρίες», του Ε.Π.ΑΛ. 200-2006, έχουν υπογραφεί και προωθούνται για δημοσίευση στην εφημερίδα της Κυβέρνησης, κοινές υπουργικές αποφάσεις, που καθορίζουν τη διαδικασία υποβολής και ένταξης προτάσεων, καθώς και τις προϋποθέσεις και τα δικαιολογητικά.

Τέλος αναφέρεται ότι ολοκληρώθηκε και προωθήθηκε για υπογραφή κοινή υπουργική απόφαση σχετικά με τα μέτρα 2.1. «Κατασκευή νέων σκαφών σε αντικατάσταση παλαιών» και 2.2. «Εκσυγχρονισμός των ήδη υπάρχοντων αλιευτικών σκαφών».

Τα ανωτέρω μέτρα του Ε.Π.ΑΛ. 200-2006 αφορούν το σύνολο της Χώρας.

Στα πλαίσια της Γ' Προγραμματικής Περιόδου (2000-2006) το Υπουργείο Γεωργίας θα υλοποιήσει προγράμματα τα οποία έχουν ως βασικό τους στόχο τη συγκράτηση του αγροτικού πληθυσμού στην ύπαιθρο και κυρίως σε περιοχές ακριτικές, νησιωτικές και ευαίσθητες.

Η νήσος Σαμοθράκη είναι ένα από τα απομακρυσμένα και ιδιαιτέρως ευαίσθητα νησιά της Ελλάδος. Για το λόγο αυτό αλλά και βάσει της γενικότερης πολιτικής του Υπουργείου Γεωργίας για την Ανασυγκρότηση της Υπαιθρου, στη Νήσο Σαμοθράκη του Υπουργείου Γεωργίας θα υλοποιηθεί τις εξής δράσεις μέσω των προγραμμάτων του (χρηματοδότηση από το ΕΓΤΠΕ – Προσανατολισμός) ώστε να επιτευχθεί ο βασικός του στόχος.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής:

Ολοκληρωμένες παρεμβάσεις σε επίπεδο αγροτικής εκμετάλλευσης.

Παρεμβάσεις σε επίπεδο μεταποίησης και εμπορίας του πρωτογενούς γεωργικού και δασικού προϊόντος

Εγκατάσταση Νέων Γεωργών

Παρεμβάσεις στο γεωργικό προϊόν

Επίσης από το ΕΓΤΠΕ – Εγγυήσεις θα χρηματοδοτηθούν τα εξής Μέτρα:

Πρόωρη συνταξιοδότηση των Αγροτών

Εξισωτική Αποζημίωση

Αγροπεριβαλλοντικά Μέτρα

Δάσωση Γεωργικών Γαιών

Τα ανωτέρω μέτρα αφορούν ολόκληρη τη χώρα με προτεραιότητα όμως σε περιοχές που αντιμετωπίζουν προβλήματα και παρουσιάζουν μειονεκτήματα σε σχέση με κάποιες άλλες (π.χ. ορεινές, μειονεκτικές, παραμεθόριες, νησιωτικές, οικολογικά ευαίσθητες περιοχές κ.λπ.) όπως είναι και η Νήσος Σαμοθράκη.

Ακόμη κατά την Γ' Προγραμματική Περίοδο θα εφαρμοσθεί η Κοινοτική Πρωτοβουλία LEADER PLUS (ήδη κατά τη Β' Προγραμματική περίοδο στη Σαμοθράκη εφαρμόστηκε η Κοινοτική Πρωτοβουλία LEADER II) στα πλαίσια της οποίας περιλαμβάνονται κυρίως δράσεις καινοτόμου χαρακτήρα που στοχεύουν στην καλύτερη ενσωμάτωση των αγροτικών περιοχών στα νέα δεδομένα που διαμορφώνονται για τη συγκρότηση του αγροτικού χώρου στα πλαίσια της Ε.Ε. Θα χρηματοδοτηθούν δράσεις που σχετίζονται με τη δικτύωση των αγροτικών περιοχών, την υιοθέτηση δράσεων ηλεκτρονικού εμπορίου, τη χρηματοδότηση επενδύσεων για εξωγεωργικές δραστηριότητες.

Πιο συγκεκριμένα αυτές οι δράσεις του Ε.Π. Πρωτοβουλία LEADER PLUS αποβλέπουν στη συγκράτηση του πληθυσμού

και πέραν όσων ασχολούνται με τη γεωργία αρκεί να είναι κάτοικοι της συγκεκριμένης περιοχής και τους δίνει κίνητρα για την ενασχόλησή τους και με δράσεις πέραν αυτών που αφορούν την παραγωγή γεωργικών προϊόντων και η Σαμοθράκη μπορεί να διεκδικήσει εκ νέου την ένταξή της σε αυτό το πρόγραμμα.

Τέλος μέσω των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων (ΠΕΠ 2000-2006) θα υλοποιηθούν δράσεις που συγχρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ-Προσανατολισμός για την ενίσχυση μεγάλου αριθμού επενδύσεων στις αγροτικές εκμεταλλεύσεις, τη χρηματοδότηση αρδευτικών έργων υποδομής, τον αγροτουρισμό, την αναδιάρθρωση καλλιεργειών, την αξιοποίηση ήπιων μορφών ενέργειας, τις μετεγκαταστάσεις κτηνοτροφικών μονάδων, την προστασία-διατήρηση-διαφύλαξη των δασών αλλά και την εκπόνηση και εφαρμογή ολοκληρωμένων προγραμμάτων ανάπτυξης αγροτικού χώρου σε αντιστοιχία με τα προγράμματα του εθνικού σκέλους. Την ευθύνη υλοποίησης αυτών των δράσεων έχουν οι Περιφέρειες ενώ το Υπουργείο Γεωργίας έχει ένα ρόλο συντονιστικό-υποβοηθητικό που αφορά κατά κύριο λόγο τη χάραξη των «πολιτικών» αγροτικής ανάπτυξης.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1488/18.9.01 ερώτηση και ΑΚΕ183 δόθηκε με το υπ' αριθμ.9067/4.10.01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης και Α.Κ.Ε. 1488/183/18.9.01 που κατατέθηκε από το Βουλευτή Φθιώτιδας κ. Αθανάσιο Γιαννόπουλο, αναφορικά με τα μέτρα που έχει λάβει η Υπηρεσία μας για την υλοποίηση της συμβατικής υποχρέωσης του Δημοσίου για την απόδοση του Λαϊκού Νοσοκομείου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών δυνάμει του ν.2892/2001, με τον οποίο κυρώθηκε η από 15 Δεκεμβρίου 2000 Σύμβαση μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών και Πανεπιστημίου Αθηνών, σας γνωρίζουμε ότι επί του θέματος τούτου έχουμε ήδη ενημερώσει την Βουλή των Ελλήνων με το αρ.1088220/8866/Α0010/24.9.2001 έγγραφό μας, αντίγραφο του οποίου σας επισυνάπτουμε, για πλήρη ενημέρωσή σας.

Ο Υφυπουργός
Α. ΦΩΤΙΑΔΗΣ»

9. Στην με αριθμό 1495/19-9-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2017/8-10-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1495/19-9-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Λαφαζάνης, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Οι συμβάσεις των βιοκαλλιεργητών της Τροιζηνίας για το πρόγραμμα της βιολογικής γεωργίας είχαν υπογραφεί στα μέσα της καλλιεργητικής περιόδου 1999. Σύμφωνα όμως με την παράγραφο 7:3 της αριθμ. 67352/617/22-4-96 Απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, καθώς και την παράγραφο 6 της υπ' αριθμ. 93105/657/8-3-1999 Απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, οι συμβάσεις οι οποίες υπογράφονται μεσούσης της καλλιεργητικής περιόδου, δεν γίνονται δεκτές για την υπόψη καλλιεργητική περίοδο, αλλά ισχύουν για την επόμενη καλλιεργητική περίοδο. Επομένως, οι συμβάσεις των βιοκαλλιεργητών της Τροιζηνίας ισχύουν για την περίοδο 2000-2004 και γι' αυτήν δικαιούνται να εισπράξουν τις αντίστοιχες οικονομικές ενισχύσεις.

2. Στόχος της βιοκαλλιέργειας είναι η προστασία του περιβάλλοντος (μείωση της ρύπανσης που προκαλείται από την εντατική γεωργία, η προστασία της χλωρίδας – πανίδας, η διατήρηση της βιοποικιλότητας και η αειφόρος διαχείριση των εδαφικών πόρων κ.λπ.) καθώς επίσης και η παραγωγή βιολογικών προϊόντων, τα οποία θα διατίθενται στην κατανάλωση σε τιμές υψηλότερες απ' αυτές των αντίστοιχων συμβατικών προϊόντων.

Το επιδοτούμενο πρόγραμμα της βιολογικής γεωργίας είναι πιλοτικό, στηρίζει τους βιοκαλλιεργητές στα πρώτα τους βήματα και εφαρμόζεται σύμφωνα με την ισχύουσα Κοινοτική και Εθνική Νομοθεσία.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο των επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 24 Ιανουαρίου 2002.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 292/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Σκουλάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με τον αποκλεισμό των πολυτέκνων από το διαγωνισμό για την πλήρωση θέσεων νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού στα Νοσοκομεία κλπ.

2. Η με αριθμό 298/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις τουρκικές διεκδικήσεις στον εναέριο χώρο του Αιγαίου κλπ.

3. Η με αριθμό 303/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Άγγελου Τζέκη προς τον Υπουργό Γεωργίας, σχετικά με την εκχώρηση ποσοστών από τις επιδοτήσεις που δικαιούνται οι αγροτοκτηνοτρόφοι, για την εξόφληση δανείων προς την Αγροτική Τράπεζα κλπ

4. Η με αριθμό 301/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κας Ασημίνας Ξηροτύρη –Αικατερινάρη προς τους Υπουργούς Γεωργίας, Ανάπτυξης, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για τη βελτίωση της λειτουργίας της Κεντρικής Κρεαταγοράς.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 και 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 299/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχάλη Καρχιμάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, σχετικά με την αντιμετώπιση των ζημιών από τις πλημμύρες του περασμένου Δεκεμβρίου, στο Δήμο Οροπεδίου Λασιθίου Κρήτης.

2. Η με αριθμό 305/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κας Σοφίας Καλαντζάκου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την εφαρμογή του προγράμματος της Ολυμπιακής Εκπαίδευσης στα σχολεία κλπ.

3. Η με αριθμό 304/21-1-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τις προθέσεις της Κυβέρνησης για τη χορήγηση έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης στους οικοδόμους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα».

Το νομοσχέδιο αυτό θα συζητηθεί στη σημερινή συνεδρίαση. Η Νέα Δημοκρατία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό της Εκπρόσωπο τον κ. Γεώργιο Αλογοσκούφη.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο τον κ. Νικόλαο Γκατζή.

Ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου ορίζει ως Κοινοβουλευτικό του Εκπρόσωπο τον κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη.

Ο κ. Δημήτριος Αλαμπάνος, εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ακόμα ένα τυπικό νομοσχέδιο, έναν κώδικα και αναφέρομαι στο νομοσχέδιο: «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ**)

Με το νομοσχέδιο αυτό προσαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα, όπως αυτό το αναθεωρήθηκε και ισχύει τελευταία.

Απ' αυτές τις διατάξεις, οι αναφερόμενες στις παραγράφους 1γ, 2α, 3 και 4 γίνονται για την προσαρμογή της νομοθεσίας στους νέους συνταγματικούς ορισμούς, ενώ οι υπόλοιπες αφορούν επουσιώδεις, αλλά και απαραίτητες, θα έλεγα, τροποποιήσεις του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων.

Έχουμε συνεπώς πάρα πολύ λίγα πράγματα να προσθέσουμε, αφού, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, οι κώδικες δεν επιτρέπουν βελτιώσεις όσες θα θέλαμε.

Ειδικότερα με την παράγραφο 1γ' ρυθμίζεται το ζήτημα του τρόπου κάλυψης της δαπάνης που απαιτείται για αποζημίωση του απαλλοτριωμένου ακινήτου. Ως προς τις απαλλοτριώσεις, για τις οποίες υπόχρεος προς καταβολή αποζημίωσης είναι το δημόσιο ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, η ρύθμιση ακολουθεί τις αρχές και τις διατάξεις του ν. 2081/1992, όπως αυτός τροποποιήθηκε αργότερα με το ν. 2469/1997, για την κάλυψη της προκαλούμενης από την έκδοση κανονιστικών πράξεων δαπάνης.

Για όλες όμως τις υπόλοιπες απαλλοτριώσεις λαμβάνεται πρόνοια, ώστε η δήλωση του ιδιώτη υπόχρεου για καταβολή της αποζημίωσης να είναι σοβαρή και δεσμευτική γι' αυτόν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε και το δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί την επιβολή της απαλλοτρίωσης να διασφαλίζεται, αλλά και ο ιδιώτης, ο ιδιοκτήτης της απαλλοτριούμενης έκτασης να εξασφαλίζεται για την έγκαιρη είσπραξη της αποζημίωσης που δικαιούται. Συνεπώς με τη διάταξη αυτή διασφαλίζουμε και τον ιδιοκτήτη της απαλλοτριούμενης έκτασης, αλλά και το δημόσιο συμφέρον.

Με την παράγραφο 2α προβλέπεται η δυνατότητα της καταβολής της αποζημίωσης σε είδος, με την προϋπόθεση να συναινεί ο δικαιούχος. Βασικός τρόπος όμως αποζημίωσης στην περίπτωση αυτή είναι η παραχώρηση ισάξιου ακινήτου, ενώ ορίζεται ότι η αποζημίωση με την παραχώρηση άλλων δικαιωμάτων επί ακινήτων ή κινητών πραγμάτων –που είναι περιπτώσεις εξαιρετικές– επιτρέπεται μόνο όταν και εφόσον ειδικές κάθε φορά διατάξεις προβλέπουν και ρυθμίζουν την παραχώρηση αυτή.

Με το προστιθέμενο στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων άρθρο 7α' ρυθμίζεται ένα κρίσιμο ζήτημα της παρεχόμενης δυνατότητας στο δημόσιο να προβεί στην κατάληψη του απαλλοτριωμένου ακινήτου πριν από την καταβολή της αποζημίωσης, προκειμένου όμως να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας –εδώ υπάρχει ένα ζήτημα σχετικά με το ποια είναι έργα– και βέβαια διευκολύνει την πολιτεία να προχωρούν γρηγορότερα και να

ξεμπλοκάρονται έργα, που καθυστερούν λόγω της απαλλοτρίωσης.

Λόγω της σημασίας μιας τέτοιας ενέργειας και των αποτελεσμάτων της στην ιδιοκτησία, αλλά και τη συνδρομή σοβαρών λόγων δημοσίου συμφέροντος για την προώθηση των σχετικών διαδικασιών, προβλέπεται οι απαλλοτριώσεις αυτές να κηρύσσονται με πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου και αυτό για να έχει έτσι, θα έλεγα, μεγαλύτερη σοβαρότητα, προκειμένου να μην έχουμε άλλα φαινόμενα τα οποία θα απομειώνουν την ισχύ, τη δύναμη και την έννοια του γενικότερου εθνικού συμφέροντος.

Η κατάληψη θα γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις κατόπιν αδείας του αρμοδίου δικαστηρίου, αφού προηγουμένως έχουν παρασχεθεί όλες οι απαιτούμενες εγγυήσεις στον ιδιοκτήτη και ότι η διαδικασία θα προωθείται σε όλα τα στάδια κατά προτεραιότητα.

Προβλέπεται επίσης η κατάργηση της διαδικασίας επίταξης των ακινήτων αυτών, αφού ο σχετικός σκοπός εξυπηρετείται πλέον με την πρόωρη κατάληψη των ακινήτων, κατά τους όρους της διάταξης αυτής.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 1 επαναλαμβάνεται ο νέος συνταγματικός ορισμός, κατά τον οποίο σε περίπτωση καθυστέρησης της συζήτησης στο δικαστήριο για τον οριστικό καθορισμό της αποζημίωσης –και αυτό συμβαίνει πάρα πολλές φορές στην πράξη και χρονοτριβούν πάρα πολλά πράγματα, όπως οι ίδιες οι απαλλοτριώσεις και τα έργα, αλλά καθυστερεί και ο ιδιοκτήτης, ο κύριος του ακινήτου, να εισπράξει την αποζημίωση– κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό του ύψους της είναι ο χρόνος της τελευταίας συζήτησης γύρω από τον προσδιορισμό της αξίας του ακινήτου, ο οποίος χρόνος είναι προς όφελος του δικαιούχου. Θέλω να πιστεύω ότι με αυτήν τη ρύθμιση ευνοείται ο ιδιοκτήτης του ακινήτου.

Τέλος, με το άρθρο 2 του παρόντος νόμου, ορίζεται ο χρόνος έναρξης της ισχύος του, ο οποίος εν όψει του συνταγματικού ορισμού δεν μπορεί να είναι άλλος από αυτόν της 1-1-2002.

Πιστεύω ότι με τις ρυθμίσεις αυτές λύνουμε αρκετά σημαντικά θέματα και ουσιαστικά και τυπικά, διευκολύνουμε και το δημόσιο και την πολιτεία να προχωρήσει σε έργα κατά τον ταχύτερο ρυθμό, που είναι απαίτηση όλων μας και το συναντούμε πάρα πολλές φορές αυτό, χωρίς όμως να παραλείψουμε να προστατεύσουμε και να διασφαλίσουμε, επαναλαμβάνω, την ιδιοκτησία και ιδιαίτερα τη μικρή ιδιοκτησία των πολιτών μας.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας) : Ο κ. Λέγκας, εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ : Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν κατανοώ αυτά που ανέφερε προηγουμένως ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ότι τελικά αυτή η διαδικασία είναι τυπική, όταν πριν ένα χρόνο ψηφίσαμε έναν Κώδικα και σήμερα, ακριβώς μετά από ένα χρόνο, ερχόμαστε να τροποποιήσουμε αυτόν τον Κώδικα. Και η τροποποίηση αυτή του Κώδικα μόνο ως τυπική διαδικασία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί.

Είναι αλήθεια ότι με το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρείται η εναρμόνιση του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων των Ακινήτων με το Σύνταγμα και τους νέους συνταγματικούς ορισμούς, που προέκυψαν από τη συνταγματική αναθεώρηση.

Για την ιστορία, να θυμίσουμε ότι από τον περασμένο Ιανουάριο και μετά από τριάντα χρόνια, συγκεκριμένα από το 1971, η Κυβέρνηση έφερε στη Βουλή ένα νέο Κώδικα για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις. Ήταν το προϊόν εργασίας της τελευταίας επιτροπής που είχε συσταθεί το 1988 και σημειωτέον ότι η πρώτη επιτροπή είχε συσταθεί το 1982.

Από τη συζήτηση του Κώδικα στην αρμόδια επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια, η παράταξή μας είχε τονίσει ότι επιδιέκνυται ιδιαίτερη σπουδή από την Κυβέρνηση, όταν πρωθύστερα και πριν από τη συζήτηση του άρθρου 17 του Συντάγματος καλούμαστε να ρυθμίσουμε ζητήματα αναγκαστικών απαλλο-

τριώσεων, προεξοφλώντας, προδικάζοντας, αλλά και επηρεάζοντας το εύρος της συνταγματικής αναθεώρησης ότι ήταν τραγικό να μην μπορούμε να περιμένουμε δεκαπέντε ημέρες για τη συζήτηση του άρθρου 17 του Συντάγματος, που καθορίζει τα ζητήματα των απαλλοτριώσεων, όταν από την άλλη περιμέναμε δεκαοκτώ χρόνια για το νέο Κώδικα.

Επίσης τονίσαμε ότι πολύ σύντομα θα αναγκαζόταν η Κυβέρνηση να φέρει τροποποιήσεις, για να εναρμονίσει τον Κώδικα στο νέο Σύνταγμα και ακόμη ότι η διαδικασία εκείνη ήταν προβληματική και για το νέο μας Σύνταγμα, αλλά και για τη Βουλή.

Σε αυτήν την κριτική ο αρμόδιος Υπουργός και η Κυβέρνηση μας απαντούσαν ότι έχουν προβλεφθεί οι συνταγματικές ισορροπίες του Κώδικα με το άρθρο 17 του Συντάγματος, ότι ο Κώδικας, παρά το γεγονός, όπως υποστήριζε ο Υφυπουργός Οικονομικών ότι δεν αναφέρεται στα ολυμπιακά έργα, δεν μπορεί να περιμένει και να παραμένει σε εκκρεμότητα, ότι με ένα επόμενο νομοσχέδιο το οποίο θα ερχόταν στη Βουλή εντός ολίγων μηνών, θα αντιμετωπιζόταν μία σειρά δικαιών παρατηρήσεών μας, που δεν ήταν δυνατόν να αντιμετωπισθούν τότε, επειδή το νομοσχέδιο εισήχθη με τη μορφή Κώδικα.

Πέρασε ένας χρόνος από τότε και σήμερα μας φέρνεται, κύριε Υπουργέ, κάποιες τυπικές τροποποιήσεις και βεβαίως το σημαντικό θέμα της κατάληψης εκτάσεων για έργα γενικότερης σημασίας για την εθνική οικονομία, πριν τον προσδιορισμό και την καταβολή της αποζημίωσης.

Αυτό, αν μη τι άλλο, δείχνει και κάποια προχειρότητα. Σας το είπαμε σε όλους τους τόνους ότι γρήγορα θα αναγκαστείτε να τροποποιήσετε αυτόν τον κώδικα. Δυστυχώς επαληθευθήκαμε. Τίθεται έτσι το ερώτημα, που θα πρέπει να σας προβληματίσει, που θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους. Είναι σοβαρό να ερχόμαστε μετά από ένα χρόνο να τροποποιούμε έναν Κώδικα, επειδή δεν είχατε την υπομονή να περιμένετε λίγες μέρες την Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Και αν αυτό το ξεπερνάτε, δεσμευθήκατε ότι πολύ σύντομα θα αντιμετωπίσετε, σε συνεργασία με τις υπηρεσίες σας, μια σειρά ζητημάτων, που αν δεν τα βρήκατε δίκαια, τουλάχιστον σας προβληματίσαν. Δεν το κάνατε όμως.

Έτσι θα φθάσουμε στο σημείο πάλι, σε σύντομο χρονικό διάστημα, να ξανασιζήτάμε για καινούριες ρυθμίσεις αποσπασματικού χαρακτήρα, να προσθέτουμε πολυνομοθεσία, σύγχυση και διασκεδάσεις στο χρήστη του νόμου, αλλά και στον Έλληνα πολίτη, που τόσο έχει ανάγκη την κωδικοποίηση της νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναγκαστική απαλλοτρίωση από τη φύση της έχει συγκρουσιακό χαρακτήρα. Είναι μια επαχθής ατομική διοικητική πράξη γενικού περιεχομένου, που έρχεται σε σύγκρουση με την προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας, όπως αυτή χαρακτηρίστηκε και καθιερώθηκε από τη ρωμαϊκή εποχή, αλλά και από τη Γαλλική Επανάσταση.

Η αρχή της ιερότητας του χαρακτήρα της είναι αλήθεια ότι διατρέχει και την πρόσφατη νομοθεσία του νεοελληνικού κράτους. Όσοι υποστηρίζουν ότι η αρχή αυτή ήταν η μόνη που εμπόδισε, ώστε να αναδειχθεί η κοινωνική αποστολή της ιδιοκτησίας, παραβλέπουν και άλλους κρίσιμους παράγοντες. Παραβλέπουν και την οικονομική αφερεγγυότητα του κράτους και την έλλειψη οργανωμένου πολεοδομικού σχεδιασμού και την έλλειψη συμμετοχικού χωροταξικού σχεδιασμού, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο, αλλά και την έλλειψη ενιαίας νομοθετικής αντιμετώπισης.

Ένα είναι σίγουρο ότι τόσο με τον Κώδικα που ψηφίσαμε πριν ένα χρόνο όσο και με το παρόν νομοσχέδιο, το ζητούμενο που είναι η ανακατανομή του ρόλου της ατομικής ιδιοκτησίας, με γνώμονα την κοινή ωφέλεια και το γενικότερο συμφέρον, δεν θα επιτευχθεί, γιατί απλά, αντί να απαλύνετε τη διαδικασία, αντί να εμπνεύσετε εμπιστοσύνη στον ιδιοκτήτη και κυρίως στον μικροϊδιοκτήτη, τον φέρνεται σε μια διαρκή θέση μάχης και αντιπαράθεσης.

Ο μικροϊδιοκτήτης είναι σίγουρο, κύριε Υπουργέ, ότι θα συνεχίσει να πετά πέτρες στα συνεργεία που μετρούν, να απειλεί τους μηχανικούς που χαράζουν επιτόπου, να προπηλακίζει δημόσιους λειτουργούς, γιατί εξαιτίας της έλλειψης ενημέρω-

σης, της έλλειψης προετοιμασίας, πιστεύει ότι κάποιοι σχεδίασαν ερήμην του, κάποιοι αποφάσισαν ερήμην του, ενώ κάποιοι άλλοι και γνώριζαν και επέβαλαν το σχεδιασμό. Ακόμα και στην περίπτωση που ο σχεδιασμός θα τον βόλευε τόσο η καχυποψία όσο και η μη αποδοχή του θα υφίσταται.

Αντί, λοιπόν, να ενισχύσουμε τις έννοιες της κοινής ωφέλειας και του γενικότερου συμφέροντος, με ρυθμίσεις και μέτρα αμοιβαίας εμπιστοσύνης, αντί να φροντίσουμε να βελτιώσουμε τις πολιτικές μας στην πολιτική γης, στην οικιστική ανάπτυξη, στο χωροταξικό σχεδιασμό, εμείς προχωρούμε αποσπασματικά με μοναδικό στόχο πώς θα τελειώσουμε πιο γρήγορα κάποια έργα, πώς τα έργα αυτά θα μας στοιχίσουν λιγότερο.

Υποστηρίζω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να καλύψει τις αδυναμίες της Κυβέρνησης στην προετοιμασία και στο σχεδιασμό των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Υποστηρίζω αυτά, γιατί αυτό το νομοσχέδιο εκφράζει την αγωνία ή μάλλον την πρόσφατη ανησυχία της Κυβέρνησης, ότι τελικά δεν έχουμε ώριμα έργα για ένταξη, δύο χρόνια μάλιστα μετά την εκκίνηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όταν πλέον είναι δεδομένο ότι τρέχουν -και μάλιστα σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς των διαρθρωτικών ταμείων- οι ανελαστικές προθεσμίες.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρασε το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, χωρίς να κάνουμε το μεγαλύτερο από τα μεγάλα έργα. Αυτό το έργο δεν ήταν ούτε το Εθνικό Κτηματολόγιο ούτε η ΠΑΘΕ ούτε η Εγνατία. Ήταν σαφώς η προετοιμασία μας για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και δυστυχώς αυτήν την προετοιμασία δεν την κάναμε.

Εις επήρωση των ανωτέρω και για να καταδείξω την έλλειψη προετοιμασίας μας, αλλά και τη δεινή θέση στην οποία βρίσκεται ο σχεδιασμός του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, θα ρωτήσω τον κύριο Υπουργό να μας πει και να μας καταθέσει στη Βουλή, πόσα από τα έργα που αναμένεται να ενταχθούν και να χρηματοδοτηθούν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι ώριμα από πλευράς των απαλλοτριώσεων.

Η απάντηση θα είναι απογοητευτική. Ίσως ο αριθμός να μετριέται στα δάκτυλα των χεριών μας. Γι' αυτό, λοιπόν, έρχεται αυτό το νομοσχέδιο, για να καλύψει και μάλιστα με αποσπασματικό τρόπο την αδυναμία της σωστής προετοιμασίας μας.

Είναι γνωστό ότι κανένα από τα έργα, που περιλαμβάνονται στους διά συγχρηματοδότησης διαγωνισμούς των ελληνικών αξόνων, δεν έχει απαλλοτριώσει ούτε ένα στρέμμα. Είναι γνωστό, επίσης, ότι στη συντριπτική πλειοψηφία των τεχνικών δελτίων, που έχουν κατατεθεί, οι προθεσμίες που έχουν συμπληρωθεί, είναι και ανεδαφικές και μη υλοποιήσιμες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και αν θέλουμε να αντιμετωπίσουμε ολοκληρωμένα τα προβλήματα που εμφανίζει η διαδικασία των απαλλοτριώσεων, δεν θα πρέπει να αναζητάμε και να καταλογίζουμε ευθύνες μόνο στους ιδιοκτήτες, που αρνούνται να αντιληφθούν την κοινή ωφέλεια και το γενικότερο συμφέρον. Είναι βέβαιο ότι δεν θα τους πείσουμε.

Δεν θα τους πείσουμε όσο θα συνεχίζουμε να σχεδιάζουμε στο πόδι την τελευταία στιγμή χωρίς συναίνεση, χωρίς διάλογο και χωρίς συμμετοχικές διαδικασίες, όσο θα αρνούμαστε να συνυπολογίζουμε στο κόστος του έργου τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, καθώς επίσης και το κόστος των απαλλοτριώσεων. Δεν θα τους πείσουμε ακόμη όσο το κράτος θα εξακολουθεί να είναι ο αφερέγγυος κακοπληρωτής, ο ανάληγτος συνομιλητής απέναντι στον αδύναμο κρίκο που δεν είναι άλλος από το μικροϊδιοκτήτη και όσο οι τιμές, που θα καθορίζονται συγκρινόμενες μεταξύ τους, θα δίνουν την αίσθηση προσωπικών αδικιών και μονομερών και επιλεκτικών ρυθμίσεων. Τέλος δεν θα τους πείσουμε όσο θα λείπει η κοινωνική συναίνεση από το σχεδιασμό και όσο εν τέλει δεν υφίσταται σχεδιασμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιμέναμε τόσο κατά τη συζήτηση και ψήφιση του Κώδικα όσο και κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου να αντιμετωπιστεί συνολικά το ζήτημα των απαλλοτριώσεων. Σήμερα, ένα χρόνο μετά από την ψήφιση του Κώδικα, αποδεικνύεται ότι έχουμε άλλο νομικό πλαίσιο για

τις απαλλοτριώσεις των ολυμπιακών έργων, άλλο νομικό πλαίσιο για τις απαλλοτριώσεις λόγω ρυμοτομίας και άλλο νομικό πλαίσιο για τις απαλλοτριώσεις για τα υπόλοιπα έργα. Το πιο σημαντικό είναι ότι έχουν μείνει πίσω όλα εκείνα τα κρίσιμα ζητήματα, που έχουν αναδειχθεί κατά καιρούς, τα οποία δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στους δικαιούχους αποζημιώσης, αλλά και στην ολοκλήρωση των έργων.

Θα μου επιτρέψετε να αναφέρω ενδεικτικά μερικά εξ αυτών. Βεβαίως το συζητήσαμε και στο πρόσφατο νομοσχέδιο, που ψηφίσαμε για τον αιγιαλό και την παραλία.

Θα συνεχίσουμε εν τέλει, κύριε Υπουργέ, να θεωρούμε ότι οι παρούσες ιδιοκτησίες -έστω και αν το κριτήριο αυτό είναι πλέον μαχητό- αποκτούν υπεραξία από τη διέλευση παραδείγματος χάρη ενός κλειστού οδικού άξονα.

Με ποιο τρόπο παραδείγματος χάρη αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα των απαλλοτριώσεων για την εφαρμογή των ρυμοτομικών σχεδίων; Θα περιμέναμε, τουλάχιστον, να περιλαμβάνεται σε έναν Κώδικα το κομμάτι των απαλλοτριώσεων για λόγους πολεοδομικούς και για λόγους ρυμοτομίας, το οποίο έχουμε αφήσει τελείως έξω.

Με ποιο τρόπο, επίσης, ελέγχουμε το αλαλούμ του πολεοδομικού σχεδιασμού, τις αυθαίρετες δεσμεύσεις, αλλά και με ποιο τρόπο βοηθούμε νομοθετικά την Τοπική Αυτοδιοίκηση για την εξεύρεση πόρων για τα ακίνητα που απαλλοτριώνονται;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζει άλλο ένα μείζον θέμα, που αφορά στην εσκεμμένη διαμόρφωση ψευδών τιμών από τη φημολογία της απαλλοτρίωσης.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, τη φημολογία αυτή είναι γνωστό ποιοι τη «διαχειρίζονται». Είναι γνωστό και ποιοι μπορούν να τη χρησιμοποιούν κερδοσκοπικά. Πάντως αυτοί δεν είναι οι μικροϊδιοκτήτες, οι οποίοι απ' ενός δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να διαμορφώσουν τις τιμές και απ' ετέρου να οδηγηθούν σε δικαστικούς αγώνες, να υπερασπίσουν τα ακίνητά τους.

Επιπλέον, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο δεν αντιμετωπίζονται οι σοβαρές παρατηρήσεις, που έγιναν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ψήφισης του Κώδικα, καθόσον παραπέμπεται στους ιδιοκτήτες η διαδικασία αναγνώρισης των δικαιούχων. Ζητείται μόνο η απλή γνωμοδότηση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Γεωργίας και της Δασικής Υπηρεσίας χωρίς να έχει σημασία αν είναι αρνητική ή θετική. Η απαλλοτρίωση δεν συντελείται με την καταβολή της πλήρους αποζημίωσης, καθόσον αρκεί η απόφαση για την κατάθεση του ποσού στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

Επιπλέον συνεχίζεται η αποψίλωση των ελαχίστων αρμοδιοτήτων που παρέμειναν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Θα ήθελα να επισημάνω κάτι ακόμα για τα επιμέρους σημεία του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα. Αν και η νέα διατύπωση του άρθρου 17 του Συντάγματος κάνει λόγο για ειδική αιτιολόγηση της δαπάνης αποζημίωσης, το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να την ισοπεδώσει, να την υπεραπλουστεύσει καθόσον αρκεί και η απλή αναφορά της πηγής χρηματοδότησης χωρίς περαιτέρω εγγυήσεις.

Επίσης, δίνεται η ευκαιρία να κατατίθεται μόνο το 70% της ευλόγου αποζημίωσης στο Ταμείο Παρακαταθηκών, το δε υπόλοιπο να διεκδικείται ακόμη και διαδικαστικά ενός αφερέγγυου βαρυνόμενου. Ποιος βεβαίως μικροϊδιοκτήτης θα έχει την οικονομική άνεση να προσφεύγει για το υπόλοιπο 30%, αυτό δεν φαίνεται να προβληματίζει το νομοθέτη. Σ' αυτά τα σημεία θα αναφερθούμε αναλυτικά στη δευτερολογία μας.

Ωστόσο κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επισημάνω το εξής: Το πρόβλημα μεταχείρισης ατομικής ιδιοκτησίας είναι βασικά πρόβλημα της πολιτικής εξουσίας. Η ατομική ιδιοκτησία σίγουρα αποτελεί έναν από τους ισχυρούς παράγοντες σχεδιασμού της χώρας και του χώρου. Δυστυχώς ελλείψει αναπτυξιακής, προγραμματικής και χωροταξικής φιλοσοφίας, το πρόβλημα αυτό κυριαρχεί και στη χώρα. Δυστυχώς και με αυτό το νομοσχέδιο δεν επιλύονται αυτά τα προβλήματα. Απλά συνεχίζουμε να δίνουμε την εντύπωση ότι ψηφίζουμε νόμους, για να βολέψουμε την κρατική αβελτηρία, ταμειακά συμφέροντα, αλλά και καταστάσεις.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού «Κύρωση της Συμφωνίας, μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Εσθονίας, για συνεργασία στους τομείς του πολιτισμού, της εκπαίδευσης και της επιστήμης».

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αθήουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»: «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση» μαθητές και συνοδοί-καθηγητές από το 3ο Γυμνάσιο Κηφισιάς και από το Λύκειο της Ελληνογαλλικής Σχολής Άγιος Ιωσήφ.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην άποψη που εξέφρασε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ότι εδώ πρόκειται για Κώδικα, άρα δεν μπορούμε να κάνουμε τροποποιήσεις, παρεμβάσεις κλπ. Έχουμε διαφορετική άποψη. Εγώ δεν είμαι νομικός βέβαια, αλλά εδώ δεν έρχεται ένα πλαίσιο νόμων που κωδικοποιείται. Εδώ γίνονται τροποποιήσεις σε συγκεκριμένους νόμους και συγκεκριμένα στο ν. 2882, που ψήφισε πρόσφατα η Βουλή και που αναφέρεται στον Κώδικα των Απαλλοτριώσεων. Επομένως νομίζω ότι μπορούν να γίνουν τροποποιήσεις φυσικά μέσα στο πνεύμα αυτό το οποίο ψήφισαν τα δύο κόμματα στην Αναθεώρηση του Συντάγματος.

Πέρα απ' αυτό, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο βρίσκεται μέσα στην πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια, των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα μονοπώλια. Μάλιστα παίρνει όλα τα μέτρα για να τηρούνται απαράγκλιτα οι αποφάσεις αυτές.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση θα δούμε ότι δίνονται τα πάντα. Και όταν λέμε τα πάντα, εννοούμε αυτά που έχουν σχέση με περιουσιακά ή φυσικό πλούτο της χώρας στο μεγάλο κεφάλαιο σήμερα, ούτως ώστε να αλώσει ό,τι πολύτιμο έχει απομείνει στον τόπο μας για την υγεία, το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής.

Εκτός από το ξεπούλημα στρατηγικής σημασίας και υπηρεσιών που έχει προχωρήσει με προηγούμενα νομοθετήματα η Κυβέρνηση, στα οποία θα αναφερθώ παρακάτω, θα δούμε ότι άλσθ, δασικές εκτάσεις, αιγιαλός και παραλία, λιμάνια, ακόμη και κοινόχρηστοι χώροι εκχωρούνται στους ιδιώτες και μάλιστα με διαδικασίες εξπρές, όπως γίνεται και με το παρόν νομοσχέδιο και μάλιστα πολλές φορές -και σε προηγούμενα νομοσχέδια- επικαλούμενοι, όχι το γενικότερο συμφέρον τους, όπως λέει σήμερα, αλλά επικαλούμενοι και το δημόσιο συμφέρον για να δοθούν εκτάσεις σε ιδιωτικά συγκροτήματα.

Θα λέγαμε με λίγα λόγια ότι και αυτό το νομοσχέδιο, που είναι συμπλήρωμα των άλλων, δίνει την εντύπωση ότι η Ελλάδα πουλιέται. Αυτό το σύνθημα έχει κυριαρχήσει, με τις ιδιωτικοποιήσεις, που προχωρά η Κυβέρνηση -με τη στήριξη βέβαια και της Νέας Δημοκρατίας- και με τον ανταγωνισμό, ποιος δηλαδή θα πουλήσει καλύτερα και με καλύτερες τιμές. Αν προστεθούν σε αυτό το σύνθημα η αντιλαϊκή πολιτική και η γενικευμένη επίθεση, που κάνει η Κυβέρνηση απέναντι στους εργαζόμενους, στα εργασιακά, κοινωνικά, δημοκρατικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, έχουμε το παζλ της κατά τα άλλα φιλολαϊκής πολιτικής, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, της ισχυρής Ελλάδας της ανάπτυξης.

Για μας δεν είναι καθόλου παράξενο που γίνονται οι τροποποιήσεις αυτές στον Κώδικα -προσαρμογή λέει φυσικά η Κυβέρνηση στο νέο Σύνταγμα- και που ουσιαστικά μεταβάλλεται η πολιτική αυτή του δόγματος της εξυπηρέτησης των μεγά-

λων συμφερόντων, μέσα από τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς, που ακολουθεί η Κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια. Ούτε μας είναι παράξενη η πολιτική στήριξης, που έχει η Νέα Δημοκρατία απέναντι σε αυτές τις πολιτικές, άλλοτε φανερά, άλλοτε διακριτικά και άλλοτε επιθετικά.

Είναι όμως, θα λέγαμε, πάρα πολύ αλαζονικό να ταυτίζει η Κυβέρνηση, όπως με το συζητούμενο νομοσχέδιο, τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας με το δημόσιο συμφέρον ή με το γενικότερο συμφέρον και να προσπαθεί να μας πείσει ότι και αυτό το νομοσχέδιο βρίσκεται σε μία κατεύθυνση φιλολαϊκή, αναπτυξιακή, εις όφελος του λαού και της χώρας.

Κύριοι Βουλευτές, διαβάζοντας το νομοσχέδιο, θα διαπιστώσει κανείς ότι δεν έχει την παραμικρή παρέκκλιση απ' ό,τι έχει προηγηθεί και ότι είναι συνέχεια όλων των άλλων νομοσχεδίων, που βρίσκονται στο πνεύμα της άλωσης, όπως είπα και προηγούμενα, του φυσικού πλούτου, του περιβάλλοντος από το μεγάλο κεφάλαιο. Δίνεται πλέον η δυνατότητα στην πράξη να ιδιωτικοποιηθεί ό,τι έχει απομείνει από τους καταπατητές και τις ιδιωτικοποιήσεις και μάλιστα με ταχύτατες διαδικασίες.

Κύριοι Βουλευτές, η διαδικασία εκχώρησης της δημόσιας περιουσίας άρχισε χωρίς προσχήματα πλέον με το ν.2545/97 για τις ΒΕΠΕ, που ψήφισε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, όπου οποιαδήποτε δημόσια έκταση, παραλία, δάσος, αιγιαλός κλπ. ιδιωτικοποιείται και μάλιστα με τις διαδικασίες του δημόσιου συμφέροντος. Φυσικά, αυτό έρχεται να γίνει ακόμα πιο σύντομα με τις διαδικασίες που θέλει η Κυβέρνηση να ψηφίσουμε σήμερα με τον Κώδικα των Απαλλοτριώσεων.

Ακολούθησε το μεγάλο πλήγμα για το περιβάλλον με την αναθεώρηση του άρθρου 24. Από και πέρα, θα δούμε ότι η Κυβέρνηση με την κατάργηση του π.δ. 8484 και τη μετατροπή της Αττικής σε μία απέραντη βιομηχανική περιοχή, εκτός βέβαια του εμπορικού κέντρου της Αθήνας, έδωσε τη δυνατότητα να καταλυθεί κάθε προστασία περιβαλλοντική σε ολόκληρη την Αττική. Ακολουθεί το νομοσχέδιο για τα ολυμπιακά έργα, όπου και εκεί μπαίνει σε οικοδόμηση ό,τι ελεύθερος χώρος έχει απομείνει, έχουμε το νομοσχέδιο για τον αιγιαλό και την παραλία και τώρα έχουμε τον Κώδικα της αναγκαστικής, θα λέγαμε εμείς, εκποίησης, τον Κώδικα των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, αυτόν δηλαδή που συζητάμε.

Κύριε Υπουργέ, αυτό για μας είναι αναγκαστική εκποίηση και της δημόσιας και της ιδιωτικής περιουσίας και μας ενδιαφέρουν ιδιαίτερα οι μικροϊδιοκτήτες στην περίπτωση αυτή.

Κύριοι Βουλευτές, οποιαδήποτε έκταση υπάρχει σήμερα και ζητηθεί από μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, μπαίνει πια στη διαδικασία του κέρδους. Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο που, όπως λέει ο τίτλος, γίνεται προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ακινήτων κ.λπ. στο αναθεωρημένο Σύνταγμα, εξοβελίζεται και το παραμικρό θεσμικό εμπόδιο, που υπήρχε για την προστασία του περιβάλλοντος και των δασικών και άλλων δημοσίων εκτάσεων, αλλά και της περιουσίας ιδιωτών.

Έτσι: επί κηρύξεως απαλλοτρίωσης δασικής έκτασης, στο βαθμό που υπήρχε αρνητική γνώμη της Δασικής Υπηρεσίας, την κήρυξη πλέον αναλαμβάνουν να την κάνουν, σε κάθε περίπτωση, οι Υπουργοί και μάλιστα ο αρμόδιος Υπουργός επί του σκοπού της απαλλοτρίωσης και ο Υπουργός Οικονομικών. Υπήρχε ο περιφερειάρχης, στον οποίο μέσα από την αποκέντρωση δόθηκαν -αποσυγκέντρωση λέμε εμείς- είχε δώσει αυτήν την αρμοδιότητα, αλλά και ο περιφερειάρχης φεύγει από τη μέση. Γιατί; Γιατί ξέρουν πάρα πολύ καλά ότι θα πρέπει οπωσδήποτε να προχωρήσουν στην εκτέλεση αυτών των αποφάσεων, τις οποίες έχουν πάρει για την ιδιωτικοποίηση πλέον ό,τι φυσικού πλούτου έχει απομείνει και ενδέχεται ο περιφερειάρχης κάτω από τις πιέσεις της μικρής ή της μεγάλης κοινωνίας, που αφορά η μικρή ή η μεγάλη έκταση, να εκδόσει αρνητική απόφαση. Ε, λοιπόν, δεν πρέπει να υπάρχουν τέτοιες αναστολές και γι' αυτό θα πρέπει να φύγει από τη μέση και ο περιφερειάρχης.

Επίσης πρέπει να πούμε, κύριοι Βουλευτές, ότι ο χρόνος, ο οποίος υπαγορεύεται από το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ μικρός. Όμως, πέρα από το χρόνο, θα πρέπει να δούμε και όλες

τις άλλες περιπτώσεις, τις οποίες αναφέρετε στο νομοσχέδιο.

Επειδή θα μιλήσουμε επί των άρθρων, θέλω να σταθώ σε ορισμένα βασικά σημεία.

Πρώτον, αναφέρετε γενικότερης σημασίας ανάγκες για την απαλλοτρίωση. Το καταλαβαίνουμε όταν πρόκειται για έργα τα οποία βρίσκονται σε εξέλιξη, ολυμπιακά έργα, κλπ. που τα περισσότερα και από αυτά θα δοθούν σε ιδιώτες. Τι σχέση έχει, όμως, η γενικότερη σημασία με τα συμφέροντα των ιδιωτών, όπου στρέφονται σε απαλλοτριώσεις εκτάσεων του δημοσίου ή και σε ιδιώτες και ιδιαίτερα σε μικρές ιδιοκτησίες;

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά την απόφαση, κύριε Υπουργέ, σ' αυτές τις διαδικασίες που τη μεταφέρετε στον Υπουργό και μάλιστα σε Υπουργούς και στο Υπουργικό Συμβούλιο, σας βάζω το εξής ερώτημα: αν ήσασταν εσείς δικαστής, θα είχατε το κουράγιο, θα είχατε τη δύναμη να αντισταθείτε και να ανατρέψετε μία υπουργική απόφαση; Ποιος είναι αυτός ο δικαστής που θα μπορούσε να το κάνει; Γι' αυτό λέμε ότι εδώ υπάρχει αναγκαστική πια -όχι όπως τη λέει ο νόμος αναγκαστική απαλλοτρίωση- εκποίηση. Μιλάμε εδώ για αποφάσεις ειλημμένες, οι οποίες καταδυναστεύουν όλα τα δικαιώματα των πολιτών στην προκειμένη περίπτωση.

Τρίτον, διαδικασίες εξπρές. Μπορεί ο οποιοσδήποτε που κηρύσσει τις διαδικασίες της απαλλοτρίωσης μιας έκτασης να μπει μέσα και να αρχίσει έργα και μάλιστα πριν πάρει την ειδική απόφαση από το Εφετείο, η οποία επιβάλλεται, αρκεί να καταθέσει το 20% κλπ. που προβλέπουν αυτές οι διαδικασίες. Εδώ θα πρέπει να δούμε, κύριε Υπουργέ, ότι έχετε πάρα πολύ μεγάλες ευθύνες για όλη αυτήν τη διαδικασία και δεν πρόκειται απλώς για κωδικοποίηση νόμων, πρόκειται για νέους νόμους. Εμείς καταψηφίσαμε και την προηγούμενη κωδικοποίηση, γιατί είχε αντιδραστικές, αντιλαϊκές διατάξεις, διατάξεις που ήταν για την εξυπηρέτηση ουσιαστικά της πλουτοκρατίας. Όμως, δεν μπορεί να λέτε και σήμερα ότι οι διαδικασίες αυτές είναι για το γενικότερο συμφέρον και μάλιστα να το εναγάγουμε και στις διαδικασίες, όπως προβλέπουν και άλλα νομοσχέδια για το δημόσιο συμφέρον.

Κύριοι Βουλευτές, θα δείτε ότι αυτό έχει πάρει πολύ μεγάλη έκταση. Όμως, θα σταθούμε επί των άρθρων του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Θέλω να δώσω την αντίληψη που έχει η Κυβέρνηση.

Χαρακτηριστικά: ιδιωτικοποιούνται τα λιμάνια. Μέσα εκεί, λοιπόν, επιτρέπεται να γίνονται ξενοδοχειακές μονάδες στη χερσαία ζώνη των λιμανιών. Πουλάμε όλα τα φιλέτα του ΕΟΤ με διαδικασίες που μπορεί τώρα να γίνουν πολύ πιο σύντομες.

Οικοπεδοποιούμε ελεύθερους χώρους, πλατείες, άλση κλπ.

Περνάνε νομοσχέδια για τα Ολυμπιακά Έργα και έχουμε καταστροφή πνευμόνων όπως στο Ελληνικό, στο Σχοινιά, στο φαληρικό θαλάσσιο μέτωπο, στον ιππόδρομο και σε άλλες περιοχές, με παράλληλη γιγάντωση των κατασκευαστικών εταιρειών.

Όλα αυτά τα οποία προέβλεπαν προηγούμενα νομοσχέδια με τις προθέσεις που είχε η Κυβέρνηση και που οριοθετούσε πια με θεσμικό πλαίσιο, έρχεται ο Κώδικας αυτός με διαδικασίες εξπρές να υλοποιήσει όλους αυτούς τους στόχους που έχουν βάλει για να εκποιήσουν και να εκμεταλλευτούν ουσιαστικά τα μεγάλα επιχειρησιακά συγκροτήματα.

Πέρα απ' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να συζητήσουμε ακόμα δύο-τρία σημεία.

Όταν π.χ. ακυρωθεί η απαλλοτρίωση, η αποζημίωση πηγαίνει κατά 50% στο δημόσιο και στον περί ου το ακίνητο. Γιατί να γίνει αυτό; Όταν πάνε να πάρουν από ένα μικροϊδιοκτήτη το ακίνητο και δανείζεται και τρέχει από δω και από κει και προσφεύγει και δικαιώνεται, θα πάρει το 50% το δημόσιο; Μιλάμε για έναν ιδιώτη, δεν μιλάμε για το δημόσιο όταν προσφεύγει εκεί.

Ενώ το δημόσιο είναι υποχρεωμένο όταν προχωρήσει στην κήρυξη μιας έκτασης για απαλλοτρίωση να έχει καταχωρημένη την πίστωση και μάλιστα εάν δεν υπάρχει η πίστωση με απόφαση του Υπουργού να υπάρχει στον κωδικό αριθμό της απαλλοτρίωσης, ο ιδιώτης δεν έχει τις ίδιες υποχρεώσεις. Το ένα πάει μπρος, το άλλο πίσω.

Ακόμα, θα ήθελα να επισημάνω ένα αίτημα που έχει όλος ο

δικηγορικός κόσμος της χώρας, ένα αίτημα που μας δόθηκε σαν απόφαση της ολομέλειας των προέδρων, που λένε μέρος των αμοιβών των δικηγόρων κατά τις διαδικασίες της απαλλοτρίωσης να πηγαίνει στους δικηγορικούς συλλόγους.

Τα υπόλοιπα θα τα πούμε επί των άρθρων, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Νομίζω ότι έχει κάποια σημασία αυτό το νομοσχέδιο που συζητάμε. Έχει κάποια σημασία και για τις διατάξεις του αυτές καθαυτές, αλλά και για τη φιλοσοφία θα έλεγα που το διαπερνά.

Κύριε Υπουργέ, είχαν δίκιο οι προηγούμενοι ομιλητές που σας παρατήρησαν ότι δεν έπρεπε να απευθυνόμαστε στη σύνταξη του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ενώ επίκειται Αναθεώρηση του Συντάγματος. Έρχεσθε σήμερα και τροποποιείτε την κωδικοποίηση, που κάνατε πριν από λίγο χρονικό διάστημα κατά το Σύνταγμα και όχι μόνο κατά τις επιταγές του Συντάγματος θα έλεγα, ενώ ξέρατε ότι θα γίνουν συνταγματικές αλλαγές.

Επί της ουσίας, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Η πρώτη και κύρια παρατήρηση αφορά αυτό που λέτε στο νομοσχέδιο, πώς μπορεί να γίνονται απαλλοτριώσεις με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και να προχωρούν τα έργα σ' αυτές τις απαλλοτριώσεις πριν την καταβολή της αποζημίωσης.

Θα ήθελα να σταθώ στο λόγο τον οποίο επικαλείσθε, προκειμένου να γίνουν αυτές οι έκτακτες διαδικασίες. Και αναφέρομαι στο λόγο, διότι μου προξενεί τεράστια εντύπωση η διατύπωση. Το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να προχωρά σε τέτοιες απαλλοτριώσεις και να προχωρά και σε έργα πριν την καταβολή της αποζημίωσης, αμέσως, προκειμένου όπως λέει το άρθρο 7α', να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας.

Φυσικά, μία ανάλογη διατύπωση περιλαμβάνεται και στο Σύνταγμα. Αλλά, αυτή η διατύπωση είναι μνημείο αοριστίας. Και θα περιμέναμε εδώ είτε στο σχετικό άρθρο είτε τουλάχιστον στην εισηγητική έκθεση, να μας κάνετε λίγο πιο συγκεκριμένη και πιο ουσιαστική οπιοσδήποτε την έννοια «έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία».

Κατάληξη μου προκαλεί η λέξη «οικονομία». Και το λέγω αυτό, διότι είναι ένας καινοφανής όρος.

Αν ανατρέξετε στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, ανάλογες αντιρρήσεις είχαμε διατυπώσει όταν εψηφίζοντο και συνεζητούντο οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματος.

Τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ, «οικονομία της χώρας»; Αυτή η διατύπωση είναι τρομακτική και όταν, πολύ περισσότερο, δεν τη συγκεκριμενοποιείτε διαμορφώνει σκέψεις -καλοπροαίρετες θα έλεγα- ότι αυτή η διατύπωση υποκρύπτει σκοπιότητες τις οποίες δεν θέλετε ευθαρσώς να τις ομολογήσετε.

Η οικονομία της χώρας, κύριε Υπουργέ, είναι οι επενδύσεις. Και κατά την τρέχουσα «εκουγχρονιστική» σας φιλοσοφία -την οποία, δυστυχώς, ασπάζεται και η Νέα Δημοκρατία- είναι και τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, τα συμφέροντα των επενδυτών. Και έχετε ταυτίσει, δυστυχώς, στην τρέχουσα πολιτική και πρακτική σας το συμφέρον της οικονομίας με το συμφέρον των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών. Επομένως πρέπει να ανησυχούμε με αυτήν τη διατύπωση, διότι στο όνομα της εξυπηρέτησης της οικονομίας και του έργου γενικότερης σημασίας, μπορεί να συμπεριλάβετε με τη νεοφιλελεύθερη φιλοσοφία που σας διέπει τα πάντα, που αφορούν απαιτήσεις ιδιωτών, ιδιωτικών ομίλων που πρέπει να τις κάνει το δημόσιο είτε να τις προωθήσουν αυτοί καθαυτοί οι επιχειρηματικοί όμιλοι και οι επιχειρηματίες, οι ιδιώτες επενδυτές.

Μου κάνει ακόμη κατάπληξη ότι δεν έχετε έννοιες, όπως κοινωνική ωφέλεια, δημόσια ωφέλεια και κυρίως απουσιάζει η παραμικρή έστω λέξη από το νομοσχέδιο σχετικά με το περιβάλλον, με την ποιότητα ζωής. Δηλαδή, αναφορικά με το «έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία», δεν υπάρχει καμία δέσμευση;

Τι επιπτώσεις μπορεί να έχουν αυτά στο περιβάλλον και την

ποιότητα ζωής; Τι επιπτώσεις μπορεί να έχουν στο κοινωνικό σύνολο; Τι επιπτώσεις μπορεί να έχουν στο δημόσιο συμφέρον; Εκτός εάν ταυτισθούν πλέον όλα αυτά με μια άκρατη αντίληψη ιδιωτικοποίησης, εμπορευματοποίησης, τσιμεντοποίησης των πάντων. Αυτόν το δρόμο ανοίγετε με έκτακτες διαδικασίες δι' αποφάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου.

Μάλιστα, επειδή δεν θέλω να μου πείτε ότι αυθαιρετώ και βγάζω συμπεράσματα αντιπολιτευτικού χαρακτήρα, θα σας μιλήσω με παραδείγματα και πράξεις που έχετε κάνει το τελευταίο διάστημα και οι οποίες είναι βλαπτικές, κυρίως, για το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής, ένας όρος ο οποίος απουσιάζει εντελώς από όλο τον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, λες και ζούμε στη λίθινη εποχή, όπου αρκούσε η φυσική δομή του περιβάλλοντος. Και καταλαβαίνετε ότι έχουμε σήμερα απερίγραπτες συνέπειες πλέον από την καταστροφή του περιβάλλοντος.

Τι κάνετε με τις ακτές του Σαρωνικού, κύριε Υπουργέ; Δεν είναι της αρμοδιότητάς σας, αλλά άπτεται του νομοσχεδίου αυτό το θέμα. Οι ακτές του Σαρωνικού παραδίδονται χαριστικά και παράνομα, όπως επανειλημμένα έχουμε καταγγείλει, στους ιδιώτες προς εμπορευματοποίηση και τσιμεντοποίηση.

Και ερχόσαστε με προεδρικό διάταγμα, του οποίου έχουμε το σχέδιο και επιτρέπετε στις ακτές -μιλάω για Βουλιαγμένης, Βούλας, Βάρκιζας, Αλίμου- να κτιστούν και να αναπτυχθούν δραστηριότητες περίπου για τα πάντα, εστιατόρια, χώροι αναψυχής, κτιριακές εγκαταστάσεις, ακόμα και κατασκευές που θα φθάνουν τα δώδεκα μέτρα. Αυτή η πολιτική σας, άκρως ανησυχητική, στο όνομα της οικονομίας πάντοτε και της ανάπτυξης της οικονομίας, αγνοεί το περιβάλλον, αγνοεί την ποιότητα ζωής. Αγνοεί επίσης την ανάγκη που αισθάνονται οι πολίτες και που είναι δικαίωμά τους, να έχουν ελεύθερη πρόσβαση σε κοινόχρηστα αγαθά, όπως είναι οι ακτές και να μη πληρώνουν πανάκριβα εισιτήρια σε ιδιώτες προκειμένου να κάνουν ένα μπάνιο. Το λέω για παράδειγμα.

Αλλά δεν είναι μόνο οι ακτές. Δείτε τη Ριζάριο Σχολή. Την παραδώσατε για να φτιαχθεί μουσείο τέχνης στο Ίδρυμα Γουλανδρή. Γιατί το κάνατε;

Ελεύθερος χώρος. Ασφαλώς χρειάζεται μουσεία η Αθήνα, το Λεκανοπέδιο. Αλλά, όχι σε βάρος των ελεύθερων χώρων. Και όχι όλα στο κέντρο της Αθήνας, ό,τι υπάρχει το καταπατούμε για να κάνουμε και μια σχολή, στο όνομα υποτίθεται άλλων σκοπών.

Και ποιος έβαλε φρένο σ' αυτήν την προσπάθειά σας; Σας έβαλε φρένο το Συμβούλιο Επικρατείας, που ευτυχώς πήρε απόφαση και έκρινε παράνομη τη παραχώρηση.

Αλλά και το Συμβούλιο της Επικρατείας, επειδή είναι εμπόδιο στην πολιτική την οποία ασκείτε, ιδιωτικοποίησης, εμπορευματοποίησης, τσιμεντοποίησης, προσπαθείτε να το υποβαθμίσετε, να το περιορίσετε, ώστε να μη μπορεί να ασκήσει τον ελεγκτικό ρόλο του σ' αυτές τις διαδικασίες, τις οποίες ακολουθείτε.

Ολυμπιακά έργα, επίσης. Δεν είναι του παρόντος νομοσχεδίου, αλλά στα ολυμπιακά έργα εφαρμόζετε έκτακτες, δικτατορικές περίπου διαδικασίες προκειμένου να κάνετε τις απαλλοτριώσεις. Και οι απαλλοτριώσεις αυτές δεν παίρνουν καθόλου υπόψη τον παράγοντα περιβάλλον, ποιότητα ζωής και κυρίως δεν παίρνουν ακόμα υπόψη τα συμφέροντα των μικροϊδιοκτητών. Και θα σας αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα, το οποίο είναι γνωστό στο Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού για τη συμβολή του στην Πολιτιστική Ολυμπιάδα δώσατε περίπου το μισό Ρέντη, με υπουργικές αποφάσεις. Και το ερώτημα είναι: Αυτές είναι οι διαδικασίες που ανοίγετε το δρόμο και με το παρόν νομοσχέδιο;

Ακόμα πωλείτε, ιδιωτικοποιείτε, εμπορευματοποιείτε και τσιμεντοποιείτε εθνικούς δρυμούς, δάση. Ακόμα και τα καταφύγια, τα ορεινά καταφύγια, επιτρέψατε την επέκτασή τους. Τα παραδώσατε στους ιδιώτες και επιτρέπετε και την επέκτασή τους, πράγμα που ρητά απαγορεύεται.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω επίσης στους επενδυτές, στο όνομα της οικονομίας, που λέτε εδώ -έχει γενικότερη σημασία για την οικονομία- παραδίδετε τα πάντα, κάνετε διαγωνισμό για την πώληση του καζίνο της Πάρνηθας. Δεν ξέρω αν έχετε

υπόψη σας το θέμα. Διαβάστε τους όρους του διαγωνισμού. Ξέρετε τι λένε αυτοί οι όροι; Λένε ότι στα τρεις χιλιάδες στρέμματα όχι απλώς δάσους, αλλά εθνικού δρυμού, που περιλαμβάνουν το καζίνο το Μον Παρνές και το Ξενία, μπορεί να αναπτυχθούν πάσης φύσεως δραστηριότητες. Υδροθεραπείες, προπονητικά κέντρα, γήπεδα, αθλητικές εγκαταστάσεις κάθε μορφής, οικότουρισμός. Με ποιο δικαίωμα γίνονται αυτά τα πράγματα; Είναι και αυτό έργο γενικότερης σημασίας για την οικονομία; Ασφαλώς με τη φιλοσοφία σας είναι έργο γενικότερης σημασίας για την οικονομία. Διότι η οικονομία για σας είναι οι επενδυτές, οι μεγαοπενδυτές, είναι οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Και κατά πρώτο λόγο αυτοί πρέπει να εξυπηρετηθούν. Και εξυπηρετούμενοι αυτοί εξυπηρετούν και την οικονομία της χώρας.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο για τις απαλλοτριώσεις που λέτε ότι είναι κατ' επιταγήν του Συντάγματος –εν μέρει είναι, εν μέρει δεν είναι, γιατί θα μπορούσατε να είχατε εξειδικεύσεις- απουσιάζουν οι έννοιες της ποιότητας της ζωής, του περιβάλλοντος, αλλά θα έλεγα και του συμφέροντος των μικροϊδιοκτητών.

Και τα συμφέροντα των μικροϊδιοκτητών, δυστυχώς, δεν προασπίζονται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Μάλλον θα έλεγα ότι καταπατούνται και σε ορισμένες περιπτώσεις βάνουσα, διότι με τις επιμέρους διατάξεις που έχετε στο νομοσχέδιο ουδόλως εξασφαλίζεται ο μικροϊδιοκτήτης, ακόμα κι αν η απαλλοτρίωση, η οποία γίνεται είναι θεμιτή.

Το κράτος κάνει τις απαλλοτριώσεις, ο περιφερειάρχης για μικρές εκτάσεις, ο αρμόδιος Υπουργός με τον Υπουργό Οικονομικών, το Υπουργικό Συμβούλιο. Εξοστρακίζεται από αυτήν τη διαδικασία κάθε άλλη γνώμη. Την εξοστρακίζετε κυριολεκτικά. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση –εννοώ η αιρετή Τοπική Αυτοδιοίκηση- δεν παίζει κανένα απολύτως ρόλο στο νομοσχέδιό σας.

Ακόμα και η γνώμη της Δασικής Υπηρεσίας, την οποία ζητάτε, είναι μια απλή γνώμη. Αν είναι αρνητική, τη γράφετε στα παλαιότερα των υποδημάτων σας και συνεχίζετε το θεάρεστο έργο της απαλλοτρίωσης. Απλώς εκφράζει κι αυτή μια γνώμη. Άρα το κράτος, η εκάστοτε Κυβέρνηση, μπορεί με αυθαίρετο τρόπο, κατά το δοκούν, να παίρνει αποφάσεις γράφοντας στα παλαιότερα των υποδημάτων της όλη την υπόλοιπη κοινωνία, ακόμα και τοπικές αιρετές εξουσίες, που έχουν συμφέρον να έχουν μια άποψη επί του θέματος, η οποία να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη.

Μάλιστα λέτε ότι, αν σε δύο μήνες δεν έχουν εκφράσει γνώμη οι αρμόδιες αρχές, που επιζητεί το νομοσχέδιο, η απαλλοτρίωση προχωρά και παρά τη γνώμη αυτών των αρχών. Μα, στο ελληνικό κράτος ζούμε. Όταν βάζετε σε υπηρεσία περιθώριο δύο μήνες, για να εκφράσει γνώμη, είναι αδύνατο να προλάβει. Άρα, και εδώ αυθαίρετείτε. Και αυτήν την, έστω απλή, διατύπωση γνώμης, που δεν είναι και δεσμευτική, την εξοστρακίζετε μ' αυτές τις προθεσμίες που βάζετε.

Θα πω μια κουβέντα για τους μικροϊδιοκτήτες. Τα ποσά που χρειάζονται να δεσμευθούν αρχικά για την απαλλοτρίωση, το 20%, και στη συνέχεια το 70% να καταβληθεί, είναι λίγα, ελάχιστα. Και πολύ περισσότερο δεν λαμβάνονται μέτρα για τις μακρόχρονες δικαστικές διαδικασίες, που, δυστυχώς, ακολουθούνται, προκειμένου να οριστικοποιηθεί η τελική αποζημίωση. Όπως λειτουργούν τα δικαστήρια με το φόρτο το σημερινό, ξέρετε ότι δεν βγάζουν τελικά αποφάσεις. Επομένως το θύμα μιας αναγκαστικής απαλλοτρίωσης βρίσκεται έρμαιο μακρόχρονων γραφειοκρατικών διαδικασιών και τελικά θα πληρώσει και πανάκριβα έξοδα, προκειμένου να διεκδικήσει το δικό του. Σε όλα αυτά δεν λαμβάνεται μια μέριμνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για όλους αυτούς τους λόγους και για άλλους για τους οποίους θα μας δοθεί η ευκαιρία να αναφερθούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο. Και θα ήθελα να τονίσω ότι αυτό το νομοσχέδιο που έρχεται, υποτίθεται, κατ' επιταγήν του Συντάγματος –σας είπα ότι εν μέρει είναι κατ' επιταγήν του Συντάγματος- αποτελεί μια άλλη μεγάλη οπισθοδρόμηση και εφαρμογή των νέων δογμάτων που κυριαρχούν στην εποχή μας, δογμάτων που δεν υπολογίζουν πια ούτε τον άνθρωπο ούτε το κοινωνικό συμφέρον ούτε το περιβάλλον ούτε

την ποιότητα ζωής, αλλά έχουν μια και μοναδική αρχή: Πώς θα εξυπηρετηθούν οι επενδυτές, οι επιχειρήσεις και οι επιχειρηματίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για όλους αυτούς αποτελεί το υπομόχλιο αυτών των ιδιωτικών επιδιώξεων. Γι' αυτό τέλος, η οικονομία είναι μέσα στο κείμενό σας, στο σχετικό νομοσχέδιο, η μόνη λέξη, η οποία είναι δεσμευτική. Όλα τα άλλα απουσιάζουν και δεν νομίζω τυχαία. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φωτιάδης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σύμφωνα με το Σύνταγμα η ιδιοκτησία τελεί υπό την προστασία του κράτους. Τα δικαιώματα, όμως, τα οποία απορρέουν από αυτή δεν μπορούν να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος. Ορθώς το Σύνταγμα, το οποίο έτυχε επιμελέστατης επεξεργασίας από τη Βουλή, προστατεύει μεν την ιδιοκτησία ως δικαίωμα, ταυτόχρονα όμως ενδιαφέρεται και για το γενικότερο συμφέρον, ώστε να υπάρξει μία ισορροπία μεταξύ των δύο εννόμων αυτών αγαθών.

Ταυτόχρονα, κανένας απολύτως δεν στερείται της ιδιοκτησίας του παρά μόνο για δημόσια ωφέλεια αφού, όμως, προηγηθεί –πάντοτε- πλήρης αποζημίωση η οποία να ανταποκρίνεται στην αξία που έχει το ακίνητο κατά το χρόνο συζήτησης στο δικαστήριο για τον ορισμό της προσωρινής τιμής. Αν γίνει αίτηση καθορισμού οριστικής μονάδος απευθείας, σύμφωνα με τη δυνατότητα που δώσαμε με τον ψηφισθέντα, πριν από ένα χρόνο, κώδικα τότε η αξία αυτή ορίζεται κατά το χρόνο συζήτησης της σχετικής αίτησης ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου.

Ταυτόχρονα, όμως, επειδή είναι γνωστό ότι πιθανότατα για πολλούς λόγους –μεταξύ αυτών και η χρονοβόρα διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων ή η αδιαφορία των ενδιαφερομένων μερών- μπορεί να περάσει πάνω από ένας χρόνος από τον ορισμό της προσωρινής τιμής μονάδος, τότε λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο συζήτησης του οριστικού προσδιορισμού αυτής της αποζημίωσης.

Ψηφίσαμε πριν από ένα χρόνο τον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων των Ακινήτων, έναν Κώδικα, ο οποίος και σύγχρονος είναι και εισάγει θεσμούς ιδιαίτερα σημαντικούς. Μετά από 60 χρόνια εφαρμογής του παλαιού Κώδικα και εκατοντάδων τροποποιήσεων που μεσολάβησαν εν τω μεταξύ, ο νέος Κώδικας, θα έλεγα, ήρθε να θεραπεύσει πολλές αδυναμίες του ισχύοντος συστήματος, αδυναμίες οι οποίες επισημάνθηκαν από όλες τις πλευρές της Βουλής. Οι παρατηρήσεις ελήφθησαν υπόψη, ώστε να έχουμε στο Υπουργείο Οικονομικών μια σφαιρική άποψη, των προτάσεων.

Η μερική αλλαγή, η προσθήκη ορισμένων διατάξεων, οι οποίες είναι απαραίτητες για την προσαρμογή του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στις διατάξεις του Συντάγματος δεν αίρει ούτε τη σημασία ούτε τροποποιεί –το τονίζω- κάποια διάταξη. Απλώς δύο είναι οι κύριες διατάξεις, οι οποίες έρχονται για να γίνει η προσαρμογή στο Σύνταγμα.

Η μια είναι η διατήρηση της αρμοδιότητας των πολιτικών δικαστηρίων, όπως υπήρχε στον ψηφισθέντα Κώδικα. Για λόγους, όμως, τυπικούς, επειδή η ψήφιση του Συντάγματος έπονταν της ψήφισης του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων και το Σύνταγμα προέβλεπε, αν δεν υπήρχε νόμος μεταγενέστερος του Συντάγματος, αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων εν μέρει και εν μέρει των πολιτικών δικαστηρίων, για να μην υπάρξει σύγχυση επαναλήφθηκε η διάταξη του άρθρου 1 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ώστε τελικώς να έχουμε εφαρμογή του ισχύοντος, μέχρι σήμερα, συστήματος, κατά το οποίο η αρμοδιότητα είναι και παραμένει αυτή των πολιτικών δικαστηρίων. Αυτό σωστά επικροτήθηκε και εδώ στη Βουλή, αλλά το ζήτησαν και οι διάφοροι φορείς μεταξύ των οποίων και η ολομέλεια των δικηγορικών συλλόγων της Ελλάδος, η οποία εισηγήθηκε, να εξακολουθήσει αυτή η αρμοδιότητα παραμένουσα στα ίδια δικαστήρια.

Οι προσθήκες είναι συμπληρωτικές των διατάξεων του Κώδι-

κα και αποσκοπούν κυρίως στην ενίσχυση της προστασίας της ατομικής ιδιοκτησίας.

Έτσι, λοιπόν, ρητά σε εκτέλεση του Συντάγματος έρχεται το σχέδιο νόμου, σύμφωνα με το οποίο θα πρέπει να δικαιολογείται στην απόφαση της κήρυξης ειδικά η δυνατότητα κάλυψης της δαπάνης αποζημίωσης. Το θέμα αυτό αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 3 με εξειδίκευση ότι και το ελληνικό δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου απαιτείται να προσκομίζουν βεβαίωση σύμφωνα με την οποία καλύπτεται η δαπάνη με αναφορά στον αντίστοιχο αριθμό εξόδου του οικείου προϋπολογισμού.

Χρειάζεται δηλαδή όχι απλή αναφορά, ότι θα καλυφθεί η δαπάνη από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, όπως συνηθίζονταν μέχρι τώρα να αναφέρεται στις πράξεις απαλλοτρίωσης, αλλά ειδική αναφορά, εξειδίκευση δηλαδή της αναφοράς, ώστε να έχει εξασφαλιστεί απόλυτα ότι υπάρχει αυτή η δαπάνη και ότι θα καταβληθεί. Γιατί υπήρξαν περιπτώσεις στις οποίες γίνονταν απαλλοτρίωση, περνούσαν δεκαοκτώ μήνες, δεν είχε εξασφαλιστεί η δαπάνη αυτή και ανακαλούνταν αυτοδικαίως η απαλλοτρίωση, με αποτέλεσμα να έχουμε ταλαιπωρία και των πολιτών, γιατί υφίσταντο την ταλαιπωρία των δεκαοκτώ μηνών και τις περισσότερες φορές υφίσταντο και την ταλαιπωρία της δεύτερης απόφασης μετά την υποχρεωτική, την αυτεπάγγελτη ανάκληση της απαλλοτρίωσης. Ανακαλούνταν δηλαδή αυτόματα η απαλλοτρίωση λόγω του ότι δεν κατεβλήθη η αποζημίωση και μετά η αρχή, το κράτος προχωρούσε σε δεύτερη απαλλοτρίωση με έναρξη μιας νέας προθεσμίας.

Κάτι τέτοιο ήδη το προλαμβάνουμε μ' αυτήν τη διάταξη εξασφαλίζοντας προηγούμενα την αποζημίωση. Εάν όμως ο υπόχρεος προς αποζημίωση είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ή φυσικό πρόσωπο, τότε θα πρέπει στο έγγραφο, στην αίτησή του για την απαλλοτρίωση να προσδιορίζει το πιθανό ύψος της αποζημίωσης, αλλά ταυτόχρονα και τον τρόπο κάλυψης. Με την πράξη δε της απαλλοτρίωσης θα πρέπει να καλείται ο ενδιαφερόμενος ιδιώτης ή νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου να καταθέσει μέσα σε προθεσμία τριών μηνών από την κοινοποίηση της σχετικής πράξης απαλλοτρίωσης εγγυητική επιστολή αναγνωρισμένου πιστωτικού ιδρύματος, τουλάχιστον για το 20% της προβλεπόμενης δαπάνης.

Ταυτόχρονα, σύμφωνα με το Σύνταγμα, δίνεται η δυνατότητα η αποζημίωση να μην καταβάλλεται μόνο σε χρήμα και ορθώς. Δίνεται η δυνατότητα, εφόσον υπάρχει η συναίνεση του ιδιοκτήτη του απαλλοτριωμένου ακινήτου, να υπάρξει καταβολή και σε είδος ιδίως με τη μορφή παραχώρησης της κυριότητας άλλου ακινήτου ή παραχώρησης δικαιωμάτων επί άλλου ακινήτου. Και αυτή η αναφορά του Συντάγματος είναι ενδεικτική. Μπορούμε να προβλέψουμε –επαναλαμβάνω εφόσον υπάρχει συναίνεση του ιδιοκτήτη– και άλλες δυνατότητες καταβολής της αποζημίωσης. Αυτήν τη διάταξη του Συντάγματος μεταφέρουμε στην παράγραφο 2, υποπαραγράφους α' και β', ώστε να υπάρξει πλήρης ανταπόκριση, στις επιταγές του Συντάγματος.

Αυτό το οποίο θέλω να πω είναι ότι ενιαία δικαιοδοσία προβλέπει το Σύνταγμα για τη συζήτηση στα δικαστήρια και αυτήν την ενιαία δικαιοδοσία την έχουμε ήδη προβλέψει, όπως ανέφερα προηγουμένως, με τον καθορισμό αρμοδιότητας των πολιτικών δικαστηρίων.

Εδώ θα ήθελα να απαντήσω στις παρατηρήσεις του προλαλήσαντος συναδέλφου, όσον αφορά στο θέμα των έργων γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Όπως ορθά παρατήρησε και ο ίδιος αυτή η αναφορά γίνεται ακριβώς επί λέξει στο ίδιο το Σύνταγμα, στο άρθρο 17, το οποίο λέει: «Προκειμένου να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας...»

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Δεν το εξειδικεύετε αυτό το «γενικότερης σημασίας»; Τι εννοείτε; Είναι αόριστο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σας διαβάζω επί λέξει τι λέει το Σύνταγμα: «Έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας είναι δυνατόν με ειδική απόφαση του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο για τον ορισμό της οριστικής ή προσωρινής τιμής μονάδος να επιτρέπεται η πραγματοποίηση εργασιών και πριν τον προσδιορισμό και την

καταβολή της αποζημίωσης υπό τον όρο της καταβολής ευλόγου τιμήματος της αποζημίωσης».

Πρέπει να πούμε ότι σ' αυτήν την περίπτωση έρχεται η συγκεκριμένη τροποποίηση-προσθήκη, που προσδιορίζει ως αρμόδιο δικαστήριο το εφετείο, το οποίο δικάζει σύμφωνα με την πάγια, κανονική διαδικασία. Σ' αυτές όμως τις περιπτώσεις το όργανο που κηρύσσει την απαλλοτρίωση είναι το Υπουργικό Συμβούλιο, κάτι που σημαίνει ότι με πολύ μεγάλη σοβαρότητα το ύπατο όργανο, το οποίο μπορεί να αποφασίσει είναι αυτό το ίδιο το Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν αναθέτουμε το θέμα της απαλλοτρίωσης για τα έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας σε κανένα άλλο όργανο.

Επομένως απλά και μόνο η θέσπιση αρμοδιότητας του Υπουργικού Συμβουλίου και της σοβαρότητας που έχει ως όργανο, αλλά ταυτόχρονα και η υποχρέωση που τελικώς υπάρχει, ώστε αυτή η δυνατότητα να ασκείται μόνο με απόφαση του εφετείου, αποτελεί μία πρόσθετη εγγύηση για το ότι αυτή η διαδικασία θα γίνεται κατά τρόπο σοβαρό και όπου απόλυτα επιβάλλεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Ταυτόχρονα το δικαστήριο θα πρέπει με την απόφασή του, που παρέχει αυτή την άδεια, να υποχρεώσει τον βαρυνόμενο με τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης να καταθέσει στο ΤΠΔΑ πριν από την κατάληψη του ακινήτου –το τονίζω, γιατί φαίνεται ότι έγινε σύγχυση από προλαλήσαντα αγαπητό συνάδελφο– τουλάχιστον το 70% της εκτιμωμένης από το δικαστήριο αποζημίωσης. Υπάρχει, δηλαδή, μια εγγύηση προκαταβολικά της καταβολής αυτού του τιμήματος το οποίο θα προδικάσει το εφετείο.

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι σύμφωνα με τη ρητή διατύπωση του συγκεκριμένου άρθρου, το ύψος που θα προσδιοριστεί κατά την ειδική διαδικασία από το εφετείο κατά την εκδίκαση της αίτησης κυρίως του ελληνικού δημοσίου, δεν δεσμεύει το αρμόδιο δικαστήριο –το τονίζουμε ξεκάθαρα– δηλαδή δεν είναι διαδικασία προσδιορισμού οριστικής ή προσωρινής τιμής μονάδος. Είναι μια διαδικασία όπου υποχρεούται το ελληνικό δημόσιο ως ίσο προς ίσο απέναντι στον Έλληνα πολίτη και τον ιδιοκτήτη του ακινήτου να καταβάλει ως εγγύηση στο ΤΠΔΑ τουλάχιστον το 70% του τιμήματος. Αυτό το 70% μπορεί να προσδιοριστεί και σε ανώτερο ποσοστό. Το 70% βέβαια, δεν προσδιορίζεται από το Σύνταγμα, αλλά από εμάς. Η αρχική εισήγηση ήταν για πολύ χαμηλότερο ποσοστό. Επειδή ακριβώς θέλουμε την προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας, προσδιορίσαμε εμείς τουλάχιστον το 70%, που σημαίνει ότι λιγότερο δεν μπορεί να καθορισθεί, μπορεί όμως να καθορισθεί πολύ υψηλότερο του 70% της εκτιμωμένης από το ίδιο το δικαστήριο αξίας του ακινήτου.

Θέλω να σχολιάσω την παρατήρηση ότι είναι πρωτόγνωρη αυτή η διαδικασία με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και πριν τον προσδιορισμό της τιμής, προσωρινής ή οριστικής, αλλά και πριν τον καθορισμό των δικαιούχων της απαλλοτρίωσης, να είναι δυνατή η κατάληψη των ακινήτων. Τι συνέβαινε μέχρι σήμερα. Μέχρι σήμερα, όλα τα έργα αυτά για τα οποία υπήρξε λόγος να συντομευτεί η διαδικασία λόγω του γραφειοκρατικού συστήματος και των μακρόχρονων δικαστικών αγώνων, είχαμε την επίταξη. Τα περισσότερα έργα εκτελούνταν με τη διαδικασία της επίταξης, μια διαδικασία αμφίβολης κατ' εμέ συνταγματικότητας γιατί γινόταν και κατάχρηση αυτής της δυνατότητας, προφανώς για λόγους σκοπιμότητας –με την καλή έννοια του όρου– για τη συντόμευση του έργου.

Σήμερα, ερχόμαστε και καταργούμε ρητά τη διαδικασία της επίταξης για τις απαλλοτριώσεις, όμως προβλέπουμε διαδικασίες όπου όταν υπάρχει λόγος κατεπείγοντος για έργα γενικότερου συμφέροντος για την οικονομία, ανώτατο όργανο –όχι ο περιφερειάρχης– το Υπουργικό Συμβούλιο, αποφασίζει πρώτο. Και αποφασίζει με την εγγύηση των δικαστηρίων και μάλιστα του εφετείου, το οποίο είναι το ανώτατο δικαστήριο ουσίας στη χώρα μας.

Πιστεύουμε ότι οι διατάξεις αυτές ενισχύουν την προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας και οδηγούν σ' ένα αίσθημα ασφαλείας για τον Έλληνα πολίτη, για τον ιδιοκτήτη του απαλλοτριού-

μενου ακινήτου. Όλο το πνεύμα του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων κινούνταν ακριβώς σε δύο πλαίσια. Πρώτα, στην προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας και δεύτερον στον περιορισμό της γραφειοκρατίας και στη σύντμηση των διαδικασιών. Προβλέπονταν διαδικασίες που κρατούσαν πολλά χρόνια και τώρα έχουν συντμηθεί σημαντικά. Δεν θέλω να αναφερθώ στο κείμενο και στις διατάξεις του προηγούμενου Κώδικα αλλά απλώς θα μνημονεύσω, ακριβώς για τη σύντμηση των διαδικασιών ότι αποκεντρώσαμε την αρμοδιότητα απαλλοτρίωσης σε επίπεδο περιφέρειας. Αντί να υπάρχουν οι συναρμοδιότητες πολλών Υπουργείων που απαιτούσαν πάνω από ένα με ενάμιση χρόνο για να συντελεστεί η απαλλοτρίωση, σήμερα σ' ένα μήνα –από την εμπειρία του ενός έτους που αποκτήσαμε– συντελείται η πρώτη φάση της απαλλοτρίωσης.

Κερδίζεται έτσι πολύτιμος χρόνος και για το ελληνικό δημόσιο, αλλά και για τα συμφέροντα των Ελλήνων πολιτών, ιδιοκτητών των απαλλοτριωμένων ακινήτων.

Πρέπει να τελειώσω και να πω ότι αυτές οι διατάξεις, οι διατάξεις προσαρμογής του Κώδικα στο νέο Σύνταγμα, κινούνται όλες σε θετική κατεύθυνση. Είναι διατάξεις οι οποίες εξυπηρετούν το γενικότερο συμφέρον της χώρας, αλλά και το συμφέρον των ιδιοκτητών. Οι διατάξεις αυτές προστατεύουν ακόμη περισσότερο την ατομική ιδιοκτησία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλογοσκούφης έχει το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εδώ ανοίγουμε τους ασκούς του Αιόλου. Διότι θα περίμενε κανείς με την εξειδίκευση που θα υπάρξει στην προσαρμογή που έγινε στο άρθρο 17 του Συντάγματος, να έλθει η Κυβέρνηση και να προσδιορίσει με πολύ μεγάλη ακρίβεια αυτά τα έργα εθνικής σημασίας ή σημασίας για την εθνική οικονομία στα οποία θα μπορεί πραγματικά να γίνει αναγκαστική απαλλοτρίωση με τον τρόπο που προβλέπει ο νόμος.

Τώρα η Κυβέρνηση τι έρχεται και κάνει; Έρχεται και απλώς αλλάζει τη διατύπωση του νόμου, που ψήφισε λίγες εβδομάδες πριν από τη συζήτηση του Συντάγματος. Όταν φέρατε εσείς τον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, ήδη συζητιόταν το Σύνταγμα. Σας είχαμε πει να περιμένετε να δούμε πώς θα εξελιχθεί η συζήτηση για το Σύνταγμα και χωρίς να προεξοφλείτε και να προδικάζετε, να φέρετε τον Κώδικα μετά την ψήφιση του Συντάγματος. Και τώρα φέρνετε να αλλάξετε μετά από μερικούς μήνες το νόμο που εσείς ο ίδιος ψηφίσατε. Αλλά δεν κάνετε και τίποτα. Δηλαδή, δεν εξειδικεύετε το άρθρο του Συντάγματος. Αν απλώς φέρουμε εδώ πέρα να επαναλάβουμε το άρθρο του Συντάγματος στις διαδικασίες που έχουν προσδιοριστεί, δεν κάνουμε τίποτα. Γιατί εδώ υπάρχει ένα μείζον θέμα προστασίας της ατομικής ιδιοκτησίας από την αυθαίρεση την κρατική και την ιδιωτική πλέον, διότι πολλά από τα έργα με αυξημένη σημασία για την εθνική οικονομία, μπορούν να τα κάνουν οι ιδιώτες. Πώς θα προστατευθεί τώρα ο πολίτης, όταν εσείς δεν έρχεσθε να πείτε τι είδους έργα είναι αυτά, πού θα ισχύσουν αυτοί οι όροι της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης και πού δεν θα ισχύσουν; Το έχετε αφήσει γενικώς και αορίστως.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Ας πούμε ότι σε μία περιφέρεια της χώρας ο περιφερειάρχης έχει προσωπικά με κάποιον ιδιοκτήτη και ορίζει σε συνεργασία και με κάποιον ιδιώτη εργολάβο να γίνει ένα έργο πάνω στην ιδιοκτησία του, επειδή έχει προσωπικά και μόνο και να μη γίνει σε μια άλλη ιδιοκτησία ή μπορεί να έχει κομματικούς λόγους. Θα μπορεί μ' αυτές τις διαδικασίες να βγάλει τα απωθημένα του ο περιφερειάρχης ή ο οποιοσδήποτε πάνω σε οποιονδήποτε πολίτη, χωρίς να έχει τη στοιχειώδη προστασία, να πάνε να του πάρουν την περιουσία, να κάνουν το έργο εκεί επάνω και εκ των υστέρων να τους κυνηγάει και να προσδιορίζει και από μόνος του την τιμή; Δεν έχουμε αρκετά εχέγγυα εδώ για την προστασία της ιδιοκτησίας. Αυτά που λέτε ότι σας ενδιαφέρει η προστασία της ιδιοκτησίας δεν πείθουν κανέναν. Διότι πλέον μπορούν και οι ιδιωτικές διαφορές μέσα από όργανα του κράτους να οδηγήσουν σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις.

Τι είναι εθνικής σημασίας και τι δεν είναι; Άμα το ορίζει ο περιφερειάρχης αυτό, τι θα γίνει; Και ξέρουμε ότι στις περιφέρειες της χώρας και ιδίως στην επαρχία υπάρχουν πολλά τέτοια ζητήματα και κομματικής εκδίκησης και προσωπικής εκδίκησης. Πώς θα ορίσει ο περιφερειάρχης, αν θα είναι του ενός η περιουσία ή του άλλου που θα θιγεί από ένα έργο «εθνικής σημασίας»;

Πρέπει, λοιπόν, οι διαδικασίες να είναι πάρα πολύ σφιχτές και δεν είναι. Δίνουμε πάρα πολύ μεγάλη ελευθερία στο κράτος να πάρει την περιουσία του πολίτη και μετά ο πολίτης να τρέχει, ιδίως ο μικροϊδιοκτήτης θα τρέχει και δεν θα φτάνει. Και επειδή όλη η Ελλάδα και όλοι οι Έλληνες έχουν εμπειρία από την αυθαίρεση και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης με τις εντάξεις στα σχέδια πόλεως, αλλά και των υπηρεσιών του ΠΕΧΩΔΕ, εδώ ανοίγουμε ένα παράθυρο το οποίο είναι τεράστιο. Εγώ θεωρώ ότι θα πρέπει να το πάρετε πίσω αυτό το νομοσχέδιο.

Θα πρέπει να δείτε πώς πραγματικά θα προσαρμόσουμε στη μεγάλη αλλαγή που έγινε στο Σύνταγμα –ήταν μεγάλη αλλαγή αυτή που έγινε στο άρθρο του Συντάγματος που προστέθηκε και για έργα σημασίας για την εθνική οικονομία– πώς θα προσαρμόσουμε πια το νόμο να περιορίσουμε το δικαίωμα του κράτους να προβαίνει σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις και να μην του δίνουμε ανεξέλεγκτη δυνατότητα. Δεν λέμε να εμποδίσουμε τα έργα, αλλά πρέπει να προσδιορίσουμε για τι είδους έργα μιλάμε και τις διαδικασίες. Δεν μπορεί να λέμε όλα τα έργα. Έτσι γενικώς με μία απόφαση να πεις ότι είναι μεγάλης σημασίας για την εθνική οικονομία. Να κάνει ο άλλος, δηλαδή, σε μία περιφέρεια ένα πτηνοτροφείο και να πει ότι είναι μεγάλης σημασίας για την εθνική οικονομία με μία απόφαση του περιφερειάρχη και να απαλλοτριώσει την ιδιοκτησία κάποιου άλλου. Έτσι θα προχωρήσουμε;

Λοιπόν δεν είναι το ζητούμενο το να προσαρμόσουμε το νόμο προσθέτοντας κάτι που μπήκε στο καινούριο Σύνταγμα, αλλά πώς θα εξειδικεύουμε αυτό το άρθρο του Συντάγματος. Διότι το Σύνταγμα δεν είναι για να προστατεύει το κράτος, το Σύνταγμα είναι για να προστατεύει τον πολίτη. Και όταν ερχόμαστε και στην ουσία μέσω του Συντάγματος –γιατί μέσω του Συντάγματος το κάνουμε– μειώνουμε την προστασία της ιδιοκτησίας για τον πολίτη, έχουμε κάνει πάρα πολύ μεγάλη ζημιά. Τουλάχιστον ο νόμος θα πρέπει αυτό να το εξειδικεύσει. Δεν το εξειδικεύετε.

Δεν είναι το ζήτημα να επαναλάβουμε όπως είπα και πάλι τη διατύπωση του Συντάγματος. Υπάρχει αυτή η διατύπωση. Πρέπει να περιορίσουμε το πεδίο εφαρμογής με το νόμο για να δώσουμε στον πολίτη την αίσθηση ότι προστατεύεται από το κράτος. Αλλιώς το εύρος της εφαρμογής αυτού του άρθρου είναι τεράστιο, είναι πάρα πολύ μεγάλο. Και θα δείτε και στην πράξη –δεν θέλω να γίνω προάγγελος κακών– ότι θα προκύψουν τεράστια προβλήματα με αυτό το άρθρο έτσι και ψηφιστεί αυτός ο νόμος.

Λοιπόν εμένα η πρότασή μου είναι να το πάρετε πίσω. Σας είχαμε πει άλλωστε αντίστοιχα –γιατί λάθος επιλογές δυστυχώς αυτόν τον τελευταίο καιρό η Κυβέρνηση κάνει όλο και περισσότερες– και για τη συγχώνευση των τραπεζών. Δεν ήταν το ζητούμενο να δημιουργήσουμε περισσότερο ολιγοπώλιο στο τραπεζικό σύστημα εις βάρος όλων μας. Το ζητούμενο είναι να απελευθερώσουμε το τραπεζικό σύστημα. Εσείς πήγατε να κάνετε ένα ολιγοπώλιο και μάλιστα να κρατικοποιήσετε και τη μεγαλύτερη ιδιωτική τράπεζα. Τώρα εδώ πάτε να κρατικοποιήσετε τις περισσότερες των πολιτών ή να τις μεταφέρετε από τον ένα ιδιώτη στον άλλο που θα κάνει το μεγάλο έργο; Αυτό είναι το ζητούμενο; Πρέπει να περιορίσετε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου.

Εμείς σας το λέμε και θα δείτε και μόνοι σας ότι άμεσα θα υπάρξουν μεγάλα προβλήματα αν πάει να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μόνο για δύο λεπτά θα σας αποχολήσω κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο όπως πολύ σωστά λέχθηκε από όλους έχει να κάνει με την προσαρμογή σε μία καινούρια πραγματικότητα,

την πραγματικότητα, δηλαδή, του νέου Συντάγματος, το άρθρο 17 και νομίζω ότι είναι βατό και απλό. Δεν νομίζω ότι είναι από αυτά που τα κόμματα θα έχουν να εκφράσουν σημαντικές διαφορίες.

Ωστόσο ακούγοντας μόλις τώρα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας νομίζω ότι υπάρχει μία υπερβολή στην τοποθέτησή του αν όχι και αστοχία. Και το ισχυρίζομαι αυτό γιατί και από το άρθρο 1 που συζητούμε τώρα, αλλά και από την εισήγηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής την οποία ζήτησα και πήρα, βλέπουμε ότι τέτοιοι φόβοι, όχι μόνο δεν υπάρχουν, αλλά κατά τρόπο ρητό δεν περιέχονται ούτε καν στις προθέσεις ή σε τυχόν ερμηνεία του συγκεκριμένου άρθρου του νομοσχεδίου.

Θεωρώ σκόπιμο, κύριε Πρόεδρε, να διαβάσω για να μην έχουμε και τυχόν παρερμηνείες μεταξύ μας, διότι πράγματι συμφωνούμε ότι ο συνταγματικός θεσμός είναι για να προστατεύει τον πολίτη και όχι κανέναν άλλον και στο θέμα αυτό, όπως και στα άλλα θέματα. Διαβάζω λοιπόν: «Προκειμένου να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας» -διότι περί αυτού μίλησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- «για την οικονομία της χώρας είναι δυνατόν με ειδική απόφαση του Εφετείου να επιτρέπεται η πραγματοποίηση εργασιών και πριν τον προσδιορισμό και την καταβολή της αποζημίωσης. Οι απαλλοτριώσεις του προηγούμενου εδαφίου κηρύσσονται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία προβλέπεται ρητά η δυνατότητα αυτή». Άρα εδώ δεν έχουμε ούτε αποφάσεις του περιφερειάρχη ούτε όποιο άλλο παρεπόμενο μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι μπορεί να υπάρξει κλπ.

Αλλά αν αυτό δεν ήταν αρκετό έχω μπροστά μου και την εισήγηση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής. Στη σελίδα 2, προς το τέλος, όπου αναφέρεται στο συγκεκριμένο θέμα και η επιστημονική Υπηρεσία, διαβάζω: «Ειδικότερα, στην εξαιρετική αυτή περίπτωση παρέχεται με την προτεινόμενη διάταξη η δυνατότητα με ειδική απόφαση του Εφετείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται η απαλλοτριούμενη έκταση ή το μεγαλύτερο μέρος αυτής, να γίνουν εργασίες απαλλοτρίωσης πριν από τον προσδιορισμό και την καταβολή αποζημίωσης στο δικαιούχο. Οι απαλλοτριώσεις αυτές κηρύσσονται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία προβλέπεται ρητά η δυνατότητα αυτή».

Άρα, τέτοιοι φόβοι τουλάχιστον σ' αυτό το σημείο δεν υπάρχουν. Αν υπάρχουν πουθενά αλλού ενδεχομένως, θα πρέπει να ληχθούν για να διασκεδαστούν, γιατί είμαι βέβαιος ότι δεν είναι στην πρόθεση ούτε της Κυβέρνησης ούτε του συγκεκριμένου Υπουργού.

Το μόνο που θα ήθελα να επισημάνω στον παριστάμενο Υπουργό είναι το εξής: μήπως η αλλαγή των αντικειμενικών αξιών -που δεν αφορά το παρόν νομοσχέδιο βεβαίως- η οποία συντελείται αυτό το διάστημα σ' όλη την Ελλάδα, δυσχεραίνει ακόμη και το ίδιο το δημόσιο στην καταβολή των αποζημιώσεων διότι τα ποσά που θα απαιτούνται θα είναι μεγαλύτερα και μήπως αυτό θα πρέπει να ξεκαθαριστεί. Διότι διαβάζουμε στον Τύπο σήμερα άλλα νέα σε ό,τι αφορά το ύψος των αντικειμενικών αξιών που προσδιορίστηκαν από το Υπουργείο, αλλά που τώρα, απ' ό,τι, -επαναλαμβάνω- διαβάζουμε στον Τύπο, το Υπουργείο δεν θα προχωρήσει. Κατά τα άλλα, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι δεν χρειάζεται περισσότερη διαμάχη και κομματικές αντιδικίες για ένα τέτοιο νομοσχέδιο προσαρμογής προς το νέο Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Υπενθυμίζω στον κύριο Υφυπουργό τα θέματα των αντικειμενικών αξιών των σεισμοπλήκτων περιοχών, γιατί κάτι έχει κάνει εκεί που είναι ερευνητέο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο, για μια διευκρίνιση στον κύριο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, έχετε το λόγο για μια διευκρίνιση και στη συνέχεια θα μιλήσει ο κ. Γκατζής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Η αρμοδιότητα του γενικού γραμματέα της περιφέρειας, κύριε συνάδελφε, αφορά όλα τα

έργα που έχουν ενταχθεί στο περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα, στα ΠΕΠ, σύμφωνα με το ν. 2882 που ψηφίστηκε πρόσφατα, και τα έργα που δεν έχουν ενταχθεί εφόσον η προς απαλλοτρίωση έκταση είναι μικρότερη από εκατό στρέμματα. Υπάρχει, λοιπόν, θέμα.

ΦΩΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Μ' αυτήν την έννοια, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμείς θα επιμένουμε να προσδιοριστεί ποια είναι η ουσία της φράσης που αναφέρεται σε περιπτώσεις γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Το λέμε αυτό γιατί δεν είναι μόνο το δημόσιο το οποίο θα προβεί σ' αυτές τις απαλλοτριώσεις. Έχουμε νομικά πρόσωπα και ιδιωτικού δικαίου, έχουμε φυσικά πρόσωπα και μάλιστα έχουμε διαφορετική αντιμετώπιση κήρυξης και καταβολής της αποζημίωσης για το ακίνητο, του οποίου ζητά να γίνει η απαλλοτρίωση. Το ένα θέμα είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι το εξής. Θα ήθελα να σημειώσω σ' αυτά που είπατε, - το διάβασε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος αλλά, όπως μας εξήγησε, μας είπε ότι τελικά όλα βαίνουν μέλι-γάλα-πως αναφέρθηκε στις ομιλίες των εισηγητών ότι δεν μπορεί πριν καταβάλει εξ ολοκλήρου την αποζημίωση ο εισηγητής για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης ενός ακινήτου να μπει και να αρχίσει εργασίες, ότι το άρθρο 7 και μάλιστα στην πρώτη του παράγραφο είναι σαφέστατο. Λέει ότι είναι δυνατόν με ειδική απόφαση του εφετείου, όπως είπα κι εγώ στην εισήγησή μου, που δικάζει με διαδικασία του άρθρου 21 του παρόντος νόμου, να επιτρέπεται η πραγματοποίηση εργασιών και πριν από τον προσδιορισμό και την καταβολή της αποζημίωσης. Εδώ, κύριε Υπουργέ, πρόκειται για επίταξη και βίαιη αποβολή των ιδιοκτητών από την ιδιοκτησία τους. Πώς, δηλαδή, θα μπει ο άλλος μέσα σ' ένα ακίνητο και ιδιαίτερα σε ένα μικροϊδιοκτήτη, ο οποίος δεν έχει και τη δυνατότητα και τα μέσα να αντισταθεί και να πληρώνει δικηγόρους και το ένα και το άλλο σε σύντομες προθεσμίες;

Πώς είναι δυνατό να διεκδικήσει τα δικαιώματά του;

Μάλιστα, οι απαλλοτριώσεις αυτές -όπως πολύ σωστά είπε ο εισηγητής- γίνονται με αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου. Εδώ ουσιαστικά το Υπουργικό Συμβούλιο έχει μετατραπεί σε ένα μεγάλο κτηματομεσίτη, «ορίστε, κύριε, σας δίνω την άδεια», μπαίνει ο προσδιορισμός της τιμής και ακολουθούν οι άλλες διαδικασίες. Αλλά το πού θα μπει και αν θα μπει, πόσο θα μπει, σε πόσα μέτρα κλπ, το αποφασίζει το Υπουργικό Συμβούλιο. Και για τις συμπληρωματικές διαδικασίες δεν χρειάζεται καν απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου.

Και σας θέτω ξανά το ερώτημα. Λέτε ότι ο θιγόμενος -αν αισθάνεται θιγόμενος και θέλει να διεκδικήσει την περιουσία του- μπορεί να προσφύγει στα δικαστήρια. Ποιος δικαστής, κύριε Υπουργέ, θα μπορέσει να ανατρέψει αυτήν την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου; Ποιος θα έχει το σθένος να το κάνει, ύστερα μάλιστα από τον έλεγχο που σήμερα αυστηρά επιβάλλει η Κυβέρνηση στο σώμα των δικαστών;

Έχουμε τέτοια παραδείγματα για δίκες κλπ, οι οποίες έγιναν με πολιτική σκοπιμότητα και ξέρουμε τα αποτελέσματα των δικαστηρίων αυτών είτε για τους αγρότες είτε για τους μαθητές ή για άλλα θέματα συνδικαλιστών κλπ. ή όταν παλεύουν για δημοκρατικά δικαιώματα και για δικαιώματα εθνικής ανεξαρτησίας, όπως αυτό το δικαστήριο της Μακεδονίας.

Πέρα από αυτό, υπάρχει εδώ η δυνατότητα, την οποία αναφέρατε, ότι μπορεί να γίνει αλλαγή και σε είδος ή σε ένα ακίνητο ή σε μέρος του δικαιώματος του ακινήτου. Λέει όμως εδώ ότι επιτρέπεται μόνο, αν οι παραχωρήσεις αυτές προβλέπονται και ρυθμίζονται με ειδική διάταξη. Ποια είναι αυτή η διάταξη; Να ακούσουμε τη φιλοσοφία της. Τη διάταξη αυτή δεν την έχετε συμπεριλάβει, για να δούμε αν πραγματικά είναι έτσι ή όχι.

Εκτός από αυτό, το δικαστήριο μπορεί να αλλοιώσει την προεκτίμηση, η οποία υπάρχει, και να βγάλει παραπάνω το ποσό της αποζημίωσης. Αλλά το 20% που καταβάλλει είναι πάρα πολύ μικρό. Και μετά λέτε ότι θα δώσει το 70%. Φυσικά το 70% συμπεριλαμβάνει και το 20% συν το υπόλοιπο 50% κλπ. Με το

υπόλοιπο 30% τι θα γίνει; Και γιατί να μην είναι όπως ήταν παλιότερα, που το 50% ήταν η προκαταβολή και ύστερα να καταβάλλει εξ ολοκλήρου το ποσό της αποζημίωσης, πριν μπει ουσιαστικά μέσα στο ακίνητο;

Τέλος, θέλουμε να μιλήσουμε και για το χρόνο. Φυσικά ο ν. 2882/2001 προβλέπει ότι αυτές οι διαδικασίες πρέπει να γίνουν σύντομα, μέσα σε δύο μήνες κλπ. Εντάξει για τις ταχύτερες διαδικασίες, πώς όμως εξασφαλίζονται τα συμφέροντα των θυγομένων; Γιατί η ταχύτητα της διαδικασίας –από την άλλη μεριά– δεν σημαίνει και εξασφάλιση –ή δικαιοσύνη, αν θέλετε– στην απέναντι πλευρά. Είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να το δούμε, κύριε Υπουργέ, γιατί οι προθεσμίες αυτές είναι πάρα πολύ μικρές.

Ένα άλλο αδύνατο σημείο είναι όταν λέτε ότι σε αυτόν, που προχωρά στη διαδικασία της απαλλοτρίωσης, κοινοποιείται αυτή η απόφαση είτε στο δικαστικό μέγαρο είτε τοιχοκολλείται έξω από το δήμο ή στα γραφεία της κοινότητας ή γράφεται σε τρεις εφημερίδες, δύο των Αθηνών και μία της Θεσσαλονίκης.

Και σας ρωτώ. Ένας, για παράδειγμα, από την Αργαλαστή της Μαγνησίας ή ένας από το Βόλο ή μια άλλη, οποιαδήποτε, πόλη από πού θα το πάρει είδηση; Πρέπει, λοιπόν, οι αποφάσεις να επιδίδονται με δικαστικό επιμελητή και αυθημερόν μάλιστα ο ενδιαφερόμενος να λαμβάνει γνώση ότι το ακίνητο του βρίσκεται ο' αυτήν τη διαδικασία, έτσι ώστε, αν θέλει, να μπορεί να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του, όταν –κατά την άποψή του– θίγονται τα συμφέροντά του.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα επίσης να πω δυο λόγια για τις ενέργειες που λέτε, γιατί πρώτα δεν υπήρχε στον προηγούμενο νόμο. Στο ν. 2882/2001 υπήρχε μόνο η γνώμη, ενώ τώρα υπάρχουν και οι ενέργειες. Η γνώμη φυσικά έχει φύγει και από τον περιφερειάρχη ουσιαστικά και από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν υπήρχε ούτε στον προηγούμενο, αλλά τώρα ορίζονται πέρα από την προθεσμία και τυχόν ενέργειες που μπορεί να απαιτήσει, για να κάνουν οι αρμόδιες αρχές, ως προϋπόθεση κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Δώστε μας ένα παράδειγμα για ποιες ενέργειες μιλάτε, για να ξέρουμε συγκεκριμένα για ποιο θέμα συζητάμε εδώ.

Τέλος, στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι υπάρχει και εδώ ακόμα μία διάκριση μεταχείρισης απέναντι στους ιδιώτες από το δημόσιο. Το δημόσιο θα καταβάλει εξ ολοκλήρου –θα πρέπει να υπάρχει κωδικός– εγγεγραμμένη πίστωση. Αν δεν υπάρχει ή έχει εξαντληθεί, με απόφαση του Υπουργού θα πρέπει να γίνει εγγραφή στον κωδικό για την εξόφληση της αποζημίωσης του ακινήτου.

Στους ιδιώτες υπάρχει πολύ διαφορετική αντιμετώπιση και εδώ φαίνεται το πόσο θέλει να προχωρήσει η Κυβέρνηση σ' αυτές τις διαδικασίες. Όμως, κύριε Υπουργέ, πέρα από το ότι θέλετε να περάσετε τα ολυμπιακά έργα, που έχει εν πάση περιπτώσει μία βάση –αν και εμείς ξέρουμε ότι και αυτά τα έργα τα οποία θα γίνουν, θα τα νέμονται οι ιδιώτες στο τέλος, για να μην πω από την αρχή– θα πρέπει να δείτε τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στο δημόσιο όφελος και αυτό των μεγαλοκαρχηριών, με το οποίο το έχετε ταυτίσει και το ονομάζετε δημόσιο όφελος ή όφελος εθνικής οικονομίας. Πρέπει να γίνει κάποτε επιτέλους ένα διαχωρισμός για το τι είναι το δημόσιο όφελος, για ποιον δουλεύει, ποιες κοινωνικές ομάδες εξυπηρετεί, αν εξυπηρετεί πραγματικά την εθνική οικονομία και τα εθνικά συμφέροντα και τη χώρα.

Νομίζουμε ότι σκοπίμως μέσα απ' αυτό το γενικότερης σημασίας «συμφέροντα της εθνικής οικονομίας», πηγαίνετε ουσιαστικά να ενισχύσετε ακόμα περισσότερο την πλουτοκρατία και δεν θα μείνει τίποτα όρθιο απ' ό,τι τουλάχιστον έχει απομείνει από το λιγοστό φυσικό κάλλος και από το περιβάλλον της χώρας, που θα είναι εις βάρος της ποιότητας ζωής του λαού μας.

Κύριε Πρόεδρε, όπως καταλαβαίνετε, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είπατε τη λέξη «αποφεύγω» και καταλάβαμε ότι το καταψηφίζετε βεβαίως. Ήταν κατανητό.

Τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία,

αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ με τίτλο «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», εξήντα επτά μαθητές και τέσσερις καθηγητές από το 4ο γυμνάσιο Ηρακλείου Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Κύριοι συνάδελφοι, υπενθυμίζω ότι έχουμε ένα άρθρο και συνεπώς η συζήτηση γίνεται και επί της αρχής και επί των άρθρων.

Έχουμε τις δευτερολογίες πλέον με τον κ. Αλαμπάνο και τον κ. Λέγκα. Να δώσουμε, λοιπόν, το λόγο στον κ. Αλαμπάνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία διευκρίνιση σε κάποιο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ας κάνει, λοιπόν, ο Υπουργός μία διευκρίνιση και συνεχίζουμε με τον κ. Αλαμπάνο. Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, για να μην υπάρξει καμία σύγχυση τελικά για το τι ψηφίζουμε, θα ήθελα να πω ότι η διάταξη του άρθρου 7α αποσκοπεί απλά και μόνο στο να μπορέσει το ελληνικό δημόσιο να εκτελέσει έργα σε ακίνητο υπό απαλλοτρίωση πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Δεν αλλάζει η διάταξη του άρθρου 17 του Συντάγματος –δεν θα το μπορούσε άλλωστε– που αναφέρεται στη συντέλεση της απαλλοτρίωσης μόνο για λόγους δημοσίας ωφελείας, όπως επίσης και το ότι η απαλλοτρίωση συντελείται, αφού οριστικοποιηθεί και καταβληθεί η αποζημίωση.

Απλώς όμως αναγνωρίζει το Σύνταγμα σε περιπτώσεις γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας, έτσι επί λέξει αναφέρει το Σύνταγμα, να υπάρχει δυνατότητα παρέκκλισης της απόλυτης προστασίας της ατομικής ιδιοκτησίας, αλλά πάλι με μια μείζονα κατοχύρωση, δηλαδή, ότι αυτήν την απόφαση την παίρνει το δικαστήριο και συγκεκριμένα αναφέρουμε εδώ το εφετείο, το οποίο είναι αρμόδιο για τον προσδιορισμό της οριστικής τιμής μονάδας. Άρα, με απόφαση του εφετείου μπορεί κατ' εξαίρεση να γίνουν έργα πριν συντελεστεί η απαλλοτρίωση.

Σοφά το Σύνταγμα δεν αναφέρει να γίνει κατάληψη ή να ολοκληρωθεί, αλλά απλά και μόνο να γίνουν έργα και μάλιστα με την προϋπόθεση παρακατάθεσης της συγκεκριμένης αποζημίωσης, η οποία δεν πρέπει να είναι, σύμφωνα με τη διάταξη που σήμερα ψηφίζουμε, λιγότερη από το 70% της εκτιμώμενης αξίας του ακινήτου από το εφετείο, το οποίο είναι αρμόδιο για την εκδίκαση και τον προσδιορισμό της οριστικής τιμής μονάδας.

Άρα, ξανατονίζω ότι είναι μια εξαιρετική διαδικασία, που δεν έχει σχέση με τον κύριο κανόνα για το πως συντελείται η απαλλοτρίωση. Η απαλλοτρίωση γίνεται σύμφωνα με το Σύνταγμα και όπως εξειδικεύεται και στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων, που ψηφίσαμε πριν από ένα χρόνο. Απλώς και μόνο προστίθεται η συγκεκριμένη διάταξη, που καθιερώνει ένα καθεστώς προστασίας της ιδιοκτησίας στις περιπτώσεις που επιβάλλεται για λόγους γενικότερου συμφέροντος της οικονομίας ή άμεση έναρξη των εργασιών επί του υπό απαλλοτρίωση ακινήτου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι πολύ χρήσιμη η διάταξη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας «Τροποποίηση διατάξεων του ν. 959/1979 «Περί της Ναυτικής Εταιρείας και άλλες διατάξεις».

Το λόγο έχει ο κ. Αλαμπάνος για να δευτερολογήσει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, με όσα ανέφερε ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Φωτιάδης θέλω να πιστεύω ότι έδωσε την προοπτική και το στόχο αυτού του νομοσχεδίου. Στόχος του νομοσχεδίου αυτού είναι να μπορέσουμε να έχουμε έργα έγκαιρα και στο χρόνο τους. Στόχος του νομοσχεδίου αυτού είναι να προστατεύσουμε τον ιδιοκτήτη της απαλλοτρι-

ούμενης έκτασης. Νομίζω ότι συντομεύονται οι διαδικασίες για να πετύχουμε έργα και δεύτερον, διασφαλίζουμε το δικαίωμα του ιδιοκτήτη της απαλλοτριούμενης έκτασης.

Θα ήθελα όμως να κάνω μια παρατήρηση -και νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός θα το καλύψει επαρκώς- σχετικά με το ότι η αποζημίωση της απαλλοτρίωσης θα πρέπει να είναι πλήρης, κύριε Υπουργέ. Δεν ξέρω αν το είπατε, αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να είναι πλήρης. Και η πλήρης αποζημίωση του ιδιοκτήτη απαλλοτριούμενης έκτασης δεν είναι επί της αντικειμενικής αξίας, αλλά επί της αξίας που έχει το ακίνητο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Επί της εμπορικής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Επί της εμπορικής αξίας. Αυτό το θεωρώ απαραίτητο να γίνει από τον κύριο Υφυπουργό, για να άρουμε και ορισμένες επιφυλάξεις που μπορεί να έχουν δημιουργηθεί σε πολλούς ιδιοκτήτες, ιδιαίτερα στους ιδιοκτήτες τους οποίους αφορούν τα έργα που πρόκειται να γίνουν, αλλά γενικά, μια και αναφερόμαστε σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, πρέπει να το γνωρίζουν και να το διασφαλίσουμε από σήμερα, ότι η αποζημίωση πρέπει να είναι πλήρης.

Θα καλέσω τον κύριο Υφυπουργό να κάνει αυτήν τη διευκρίνιση για καλύτερη διασφάλιση των ιδιοκτητών μας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πέραν από την ανακωλύθια της Κυβέρνησης στην οποία αναφέρθηκα κατά την πρωτομυλία μου, θέλω να αναφερθώ σε κάποια επιμέρους σημεία του νομοσχεδίου, τα οποία και αποσπασματικότητα του προσδίδουν και επιπλέον σοβαρά προβλήματα στη διαδικασία των απαλλοτριώσεων θα δημιουργήσουν.

Συνεχίζει, κύριε Υπουργέ, και σ' αυτό το νομοσχέδιο -και σας το είπα ακροθιγώς και στην πρωτομυλία μου- να μη σας ενδιαφέρει κατ' ουσία η άποψη των υπηρεσιών, δηλαδή, αν αυτή θα είναι θετική ή αρνητική. Θέλετε αυτήν την προθεσμία του διμήνου, προθεσμία ομολογουμένως σφικτή για την ελληνική γραφειοκρατία και από εκεί και πέρα απαντήσουν ή δεν απαντήσουν οι υπηρεσίες, ενεργήσουν ή δεν ενεργήσουν, η απόφαση της κήρυξης απαλλοτρίωσης χωρεί νομίμως.

Επίσης στο άρθρο 3 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων, προστίθεται μια παράγραφος, που αναφέρεται στη νέα διατύπωση του άρθρου 17 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία στην απόφαση κήρυξης πρέπει να δικαιολογείται ειδικά -το επαναλαμβάνω, ειδικά- η δυνατότητα κάλυψης της δαπάνης αποζημίωσης.

Το Σύνταγμά μας μάλιστα, για να αποκαταστήσει την σε πολλές περιπτώσεις αναξιοπιστία και αφερεγγυότητα του δημοσίου, κάνει λόγο περί ειδικής αιτιολόγησης. Τώρα, κατά πόσο αποτελεί ειδική αιτιολόγηση η διατύπωση του παρόντος νομοσχεδίου ότι εν πάση περιπτώσει, μπορεί αυτό να γίνεται και με απλή αναφορά της πηγής από την οποία θα καλυφθεί η σχετική διάταξη, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει, αυτό είναι ένα ζήτημα. Και μη μου πείτε ότι θα έχουμε εκπληρώσει το γράμμα του συντακτικού νομοθέτη και τη συνταγματική επιταγή, όταν θέλοντας να ξεπεράσουμε αυτό το πρόβλημα, θα γράφουμε απλά στην απόφαση κήρυξης της απαλλοτρίωσης ότι οι δαπάνες της απαλλοτρίωσης θα καλυφθούν από μελλοντική τροποποίηση της ΣΑΕ ή της ΣΑΜ ή οποιουδήποτε προγράμματος, όταν εν τέλει, δηλαδή, αυτήν την ειδική αιτιολόγηση θα την ερμηνεύουμε και θα την κακοποιούμε κατά το δοκούν.

Είπαμε ότι μιλάμε για ειδική αιτιολόγηση και όχι για απλή αναφορά της πηγής χρηματοδότησης. Αυτό πρέπει τουλάχιστον να διασαφηνιστεί απ' αυτό το νομοσχέδιο.

Επίσης, για το ίδιο θέμα και όσον αφορά στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και στα φυσικά πρόσωπα, επιτρέπεται ο κατά προσέγγιση προσδιορισμός της δαπάνης απαλλοτρίωσης. Το ερώτημα που τίθεται είναι, γιατί εδώ και σε αντίθεση με τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, επιτρέπεται αυτή η κατά προσέγγιση δαπάνη, που μπορεί και να μας δίνει βεβαίως τεράστιες αποκλίσεις, όταν μάλιστα επαναλαμβάνω, πάλι το Σύνταγμα μιλάει περί ειδικής αιτιολόγησης και πώς γίνεται βεβαίως να έχουμε ειδική αιτιολόγηση της δαπάνης, όταν τη δαπάνη αυτή

απλά την προσεγγίζουμε και μάλιστα με ανοιχτά ποσοστά προσέγγισης.

Επίσης, κύριε Πρόεδρε, εντύπωση μας προκαλεί το γεγονός -ειπώθηκε στην Αίθουσα- ότι η εγγυητική επιστολή ενός υπόχρεου για την καταβολή αποζημίωσης φυσικού προσώπου ανέρχεται μόλις στο 20% της προβλεπόμενης δαπάνης, η οποία μάλιστα δαπάνη απαλλοτρίωσης προσεγγίζεται και από τον ίδιο.

Και εδώ τίθεται το ερώτημα: Με τέτοια ποσοστά και τέτοιες εγγυητικές έχετε την εντύπωση ότι θα αποκατασταθεί το χαμένο κύρος των απαλλοτριώσεων; Το αντίθετο θα γίνει. Είναι σίγουρο ότι θα περιχαρακώσουμε σε θέση μάχης τους δικαιούχους και δυστυχώς δεν θα τους παρέχουμε την αίσθηση ότι απέναντι έχουν φερέγγυους συνομιλητές.

Κύριε Πρόεδρε, θα έλθω τώρα για λίγο στην προσθήκη του άρθρου 7Α στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων που αναφέρει ότι προκειμένου να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας, μπορεί να επιτρέπεται η πραγματοποίηση των εργασιών και πριν από τον προσδιορισμό και την καταβολή της αποζημίωσης.

Θα σταθώ εδώ για να δούμε τι σημαίνει ο όρος «έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας». Θα μου πείτε βεβαίως ότι ο όρος αυτός περιλαμβάνεται στο Σύνταγμα και τουλάχιστον είχαμε την τυπική υποχρέωση να μεταφέρουμε αυτόν τον όρο και στο παρόν νομοσχέδιο. Πλην όμως, ούτε εννοιολογικά ούτε ερμηνευτικά ούτε καν από τα Πρακτικά της συζήτησης δεν προσδιορίζεται αυτός ο όρος. Θα περιμέναμε τουλάχιστον με αυτό το νομοσχέδιο να εξειδικεύεται. Προφανώς ο συντακτικός νομοθέτης -και αυτό βεβαίως είναι κατανοητό- να ήθελε ο όρος αυτός να προσδιορίζεται από τον κοινό νομοθέτη, αφήνοντας σ' αυτόν τη δυνατότητα να το προσαρμόζει στις εκάστοτε κοινωνικοοικονομικές συνθήκες.

Βεβαίως, κάποιος μπορεί να υποστηρίξει ότι και ο όρος «δημόσια ωφέλεια» ή «κοινή ωφέλεια» αποτελούσε ένα γενικό όρο, μια αόριστη νομική έννοια. Πλην όμως σε πάρα πολλά νομοθετήματα με πάρα πολλούς νόμους εξειδικεύτηκε αυτός ο όρος, προσδιορίστηκε από αποφάσεις του Συμβουλίου Επικρατείας και τουλάχιστον έγινε σαφές τι εννοούμε όταν λέμε «δημόσια ωφέλεια».

Τώρα πλέον έχουμε ένα νομοθέτημα, θα μιλάμε για έργα γενικότερου ενδιαφέροντος, για την οικονομία της χώρας, χωρίς να έχουμε τη δυνατότητα να εξειδικεύσουμε αυτόν τον όρο και υπ' αυτήν την έννοια, σ' αυτόν τον όρο θα χωρούν τα πάντα. Αυτό είναι δεδομένο.

Σήμερα βεβαίως, επαναλαμβάνω για ακόμη μια φορά, δεν κάναμε αυτό που κάναμε με διάφορους νόμους για να προσδιορίσουμε και το γενικότερο συμφέρον και τη δημόσια ωφέλεια.

Έτσι, λοιπόν, αυτήν την έννοια την αφήνουμε ελεύθερη και στην καταστρατήγηση και ακόμα περισσότερο την επενδύουμε με ειδική διαδικασία, για να καταλαμβάνεται το ακίνητο άμεσα και να τρέχουν οι ιδιοκτήτες, αλλά και οι δικαιούχοι για την καταβολή των αποζημιώσεών τους, να επιβαρύνονται επιπροσθέτως με δικαστικούς αγώνες, καθόσον στην περίπτωση ενός αφερέγγυου βαρυνόμενου, θα πρέπει να διεκδικήσουν τις αποζημιώσεις τους, μέσω των κατασχεθέντων ιδιωτικών περιουσιακών στοιχείων.

Το άρθρο αυτό, κύριε Πρόεδρε, είναι επικίνδυνο για τον πολίτη και κυρίως για το μικροϊδιοκτήτη, ο οποίος σαφώς δεν έχει τη δυνατότητα να προσφύγει στα δικαστήρια, για να πάρει την αποζημίωσή του.

Είναι αλήθεια ότι το πρόβλημα της μεταχείρισης της μικροϊδιοκτησίας είναι από τα σοβαρότερα και βασικότερα της υφιστάμενης νομοθεσίας. Έτσι, λοιπόν, αντί να αμβλύνουμε όλες αυτές τις συνέπειες της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, εμείς καταδικάζουμε αυτούς τους ανθρώπους, τους καθιστούμε ανίσχυρους και τους παραδίδουμε στην ουσία ως βορά στους παίκτες του συστήματος των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων.

Κοντά σ' όλα αυτά τίθεται και το ερώτημα: Στην περίπτωση κατά την οποία ανακαλείται η αναγκαστική απαλλοτρίωση ή δεν πραγματοποιείται, τι εγγυήσεις παρέχονται, ώστε να γίνονται

εργασίες που να επιτρέπουν την επαναφορά του ακινήτου και των διαφόρων πραγμάτων στην πρότερη κατάσταση;

Επίσης, τίθεται ένα άλλο σημαντικό ερώτημα : Για ποιο λόγο προσδιορίζεται η κατάθεση των αποζημιώσεων στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων στο ύψος του 70% της ευλόγου αποζημίωσης; Για ποιο λόγο, δηλαδή, δεν κατατίθεται το 100%, έτσι ώστε να μειώσουμε τις προσφυγές των δικαιούχων στη δικαιοσύνη και να τους προσδώσουμε ένα αίσθημα ασφάλειας απέναντι στην ιδιοκτησία, που κατέχουν.

Υπάρχει και κάτι ακόμα σημαντικό. Με το ν. 1040/1992, καθώς επίσης και με το ν. 797/1971, υπήρξε η δυνατότητα επίσπευσης των διαδικασιών με τη σύντμηση των προθεσμιών για τη δίκη της προσωρινής αποζημίωσης και την παράλειψη προσαγωγής στοιχείων στην προδικασία. Πολλές από αυτές τις προθεσμίες, έτσι όπως διαμορφώθηκαν, ήταν και παράλογες και αντισυνταγματικές. Ήταν ομολογουμένως εξωπραγματική αυτή η σύντμηση ή προθεσμία που υπήρχε στο νομοθέτημα, το οποίο τελικά εξελίχθηκε σ' ένα κακότεχνο εφεύρημα, που δεν σεβόταν τον ιδιοκτήτη, γιατί τον καλούσε εντός προθεσμίας δύομισι ημερών για την κλήτευση των ενδιαφερομένων από τον πολίτη για την ατομική ιδιοκτησία και κυρίως τη μικροϊδιοκτησία.

Τι πείραζε, άραγε, να βελτιώσουμε αυτές τις προθεσμίες; Άλλωστε αποδεδειγμένα οι καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση των απαλλοτριώσεων –ας μην αυταπατώμαστε– δεν οφείλονται σε αυτές τις προθεσμίες, αλλά στη συνηθισμένη πολιτική της κεντρικής διοίκησης να καταθέτει τις αποζημιώσεις τον τελευταίο μήνα του δεκαοκτάμηνου και ποτέ σχεδόν πριν από την παρέλευση του πρώτου χρόνου.

Αυτό μπορείτε να το ελέγξετε, κύριε Υπουργέ, για να δείτε ότι αλλού είναι το πρόβλημα με τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις και αλλού εσείς το γυρεύετε.

Αν κάτι προκύπτει απ' αυτήν τη συζήτηση, είναι –πολύ σύντομα– ότι θα μας φέρετε και άλλα νομοσχέδια καταστρατηγώντας έναν κώδικα, τον οποίο μόλις πριν από ένα χρόνο προτείνατε και ψηφίσατε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, είχα πει και στην αρχική μου ομιλία ότι οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, ασφαλώς, είναι απαραίτητες και πρέπει να δίδεται μία ευχέρεια στην πολιτεία να προχωρά σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις.

Εδώ, όμως, εγείρονται δύο μεγάλα θέματα. Το πρώτο θέμα είναι οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες γίνονται αυτές οι απαλλοτριώσεις και οι διαδικασίες, που ακολουθούνται για να προχωρήσουν.

Ως προς αυτό, θα επαναλάβω ότι την ευχέρεια των αναγκαστικών απαλλοτριώσεων την έχει απολύτως στα χέρια του το κράτος ξεκινώντας από τον περιφερειάρχη για μικρές εκτάσεις, φθάνοντας στον αρμόδιο Υπουργό και στον Υπουργό Οικονομικών σε δεύτερο επίπεδο και σε τρίτο επίπεδο το Υπουργικό Συμβούλιο. Δεν προβλέπεται καμία απολύτως διαδικασία συμμετοχής στις απαλλοτριώσεις της αιρετής Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Αυτή εξαφανίζεται απ' αυτήν τη διαδικασία. Εξατμίζεται και δεν υπάρχει.

Τέλος, δεν προβλέπεται να έχουν ουσιαστική γνώμη για τις απαλλοτριώσεις και άλλες υπηρεσίες, που είναι σχετικές με το αντικείμενο, και κυρίως η Δασική Υπηρεσία. Ακόμα και εκεί που έχετε πρόβλεψη για τη Δασική Υπηρεσία, αυτή τη κάνει; Δίδει μία γνώμη, η οποία είναι στον αέρα, και αν θέλει ο Υπουργός ή το κράτος –για να μιλήσω γενικότερα– την παίρνει υπόψη του, ενώ αν δεν θέλει την πετάει στον κάλαθο των αχρήστων. Θέτοντας, μάλιστα, περιορισμούς στην έκφραση γνώμης –όπου την προβλέπει το νομοσχέδιο σας– εντός διμήνου, ουσιαστικά αχρηστεύεται και αυτή η γνώμη.

Διότι εντός διμήνου είναι αδύνατον να σας εκφράσουν γνώμη οι υπηρεσίες που δυστυχώς για τα δεδομένα της χώρας μας ακολουθούν γραφειοκρατικές διαδικασίες ή και αντικειμενικά χρονοβόρες διαδικασίες, προκειμένου να εκφράσουν γνώμη.

Το δεύτερο θέμα με τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις είναι

το εξής: Είναι συμβατές αυτές με το περιβάλλον και την ποιότητα ζωής; Παίρνουν υπόψη οι απαλλοτριώσεις αυτόν τον παράγοντα; Στο νομοσχέδιό σας δεν υπάρχει ούτε καν η λέξη περιβάλλον. Ούτε καν η φράση ποιότητα ζωής. Και θα πω δυο λόγια παρακάτω γι' αυτό επιπρόσθετα για να στηρίξω αυτό το επιχείρημα. Παίρνετε υπόψη το νομοσχέδιό σας, ώστε οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις να μην εξυπηρετούν αποκλειστικά και χαριστικά πολλές φορές ιδιωτικά συμφέροντα και δη μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα; Κανένας περιορισμός, ως προς αυτό το σημείο, δεν υπάρχει.

Τέλος, δεν εξασφαλίζονται ή τουλάχιστον για να είμαι πιο ουσιαστικός, δεν εξασφαλίζονται επαρκώς τα συμφέροντα των μικροϊδιοκτητών. Θα επανέλθω στον ορισμό που θέτετε για τις μεγάλες απαλλοτριώσεις που τις αποφασίζει το Υπουργικό Συμβούλιο και στις οποίες μπορεί να προχωρά και σε έργα πριν την καταβολή της αποζημίωσης.

Απαλλοτριώσεις που όπως λέτε γίνονται για να εξυπηρετηθούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Σας εξήγησα ότι αυτός ο όρος είναι αόριστος και όχι μόνο αόριστος, αλλά είναι και επικίνδυνος. Άκρως επικίνδυνος. Το να τοποθετείται η έννοια της γενικότερης σημασίας μόνο στο επίπεδο της οικονομίας είναι μία διατύπωση, η οποία μπορεί να ερμηνευθεί και κυρίως προς εξυπηρέτηση οικονομικών στόχων που δεν έχουν σχέση ή που δεν συνδυάζονται με άλλους ουσιαστικούς επίσης στόχους που είναι ίσως μεγαλύτερης προτεραιότητας και σπουδαιότητας, όπως η προστασία του περιβάλλοντος που πολλές φορές το συμφέρον της οικονομίας ή το έργο γενικότερης σημασίας για την οικονομία μπορεί να μην είναι συμβατό με το περιβάλλον. Δεν παίρνει υπόψη του τον παράγοντα της ποιότητας ζωής του κοινωνικού συμφέροντος, του δημόσιου συμφέροντος.

Πιστεύω ότι αυτή η διατύπωση δεν είναι τυχαία και ότι δεν υπάρχει εξειδίκευση αυτής της διατύπωσης. Ούτε και αυτό είναι τυχαίο. Διότι εδώ, όπως οδεύετε με την πολιτική σας, τον όρο οικονομία τον ταυτίζετε δυστυχώς –και το ταυτίζετε στην πράξη αυτό όταν λέτε για οικονομία– με τα συμφέροντα των μεγάλων επενδυτών, με τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, με τα συμφέροντα γενικότερα θα έλεγα των επιχειρήσεων. Η οικονομία πλέον όταν λέγεται και δη από τα χείλη σας –δεν εννοώ προσωπικά, εννοώ από την Κυβέρνηση, από τη σημερινή νεοφιλελεύθερη συναίνεση που υπάρχει– είναι ταυτισμένη με το συμφέρον των επιχειρήσεων και των επιχειρηματιών.

Μ' αυτόν τον τρόπο οι αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, δια του Υπουργικού Συμβουλίου μπορεί να οδηγηθούν σε εκτρωματικές καταστάσεις και τα παραδείγματα τα οποία σας ανέφερα –αν θέλετε μπορώ να σας πω πλήθος άλλων, για να στηρίξω αυτά τα οποία λέω– καταδεικνύουν του λόγου του αληθούς. Δεν κατάλαβα γιατί πρέπει το πάρκο Ελευθερίας να καταστραφεί, προκειμένου να μεγεθυνθεί το Μέγαρο Μουσικής. Δεν το κατάλαβα αυτό. Πηγαίνετε να ρίξετε μια ματιά να δείτε την κατάσταση που υπάρχει στο χώρο του πάρκου Ελευθερίας. Δεν βλέπεται. Γιατί πρέπει τη Ριζάρειο Σχολή, κατά τη δική σας αντίληψη –ένα ελεύθερο χώρο που πρέπει να τον αναβαθμίσουμε σε μια τιμμεντοποιημένη Αθήνα– να την παραχωρήσουμε στο Ίδρυμα Γουλανδρή; Γιατί τις ακτές να τις παραδώσουμε σε ιδιώτες, προς εμπορευματοποίηση και τσιμεντοποίηση;

Και να σας πω τι κάνετε και το κάνετε χρόνια και συστηματικά. Υποτίθεται ότι γίνονται απαλλοτριώσεις ή χρήσεις σε όφελος του δημοσίου και μετά το δημόσιο αρχίζει να ιδιωτικοποιεί αυτές τις χρήσεις και παραχωρήσεις που έχει πάρει, προκειμένου να αντλούν οι ιδιώτες κέρδη απ' αυτές τις δραστηριότητες και φυσικά επιβαρύνεται το περιβάλλον και με εμπορευματικές δραστηριότητες και με ακατάσχετες τσιμεντοποιήσεις. Αυτό κάνουν σήμερα τα «Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα ΑΕ» με όλη την περιουσία του ΕΟΤ, ένα μεγάλο σκάνδαλο, οικονομικό και περιβαλλοντικό, ένα έγκλημα. Το κάνουν όμως. Αυτά, όταν παραχωρήθηκαν στο δημόσιο, στον ΕΟΤ, παραχωρήθηκαν για λόγους δημοσίου συμφέροντος και για δημόσια αξιοποίηση. Τώρα όμως περνάνε μέσω του δημοσίου σε ιδιώτες για εκμετάλλευση, για αξιοποίηση και για κέρδη.

Αντί να φρενάρετε αυτές τις διαδικασίες, να τις ανακόψετε με αυτές τις διατάξεις που εισηγήσθε, δυστυχώς τις επιταχύνετε. Αφήνεται τις πόρτες ορθάνοιχτες να εξελιχθούν τέτοιας μορφής και τέτοιας έκτασης εγκληματικές δραστηριότητες για το περιβάλλον και την ποιότητα της ζωής. Γιατί μη μου πείτε ότι θα θεωρήσετε ποτέ έργο γενικότερης σημασίας για την οικονομία μία απαλλοτρίωση, προκειμένου να αναπτυχθούν ελεύθεροι χώροι. Ποτέ δεν το πράξατε αυτό και δεν θα το πράξετε, διότι στον όρο «οικονομία» δεν περιλαμβάνεται η ανάγκη να υπάρξει πράσινο, να διατηρηθούν ή και πολύ περισσότερο να αναβαθμιστούν ή να επεκταθούν ή να ανευρεθούν και καινούριοι ελεύθεροι χώροι, καινούριοι χώροι ανάσας ζωής μέσα στο Λεκανοπέδιο και στις άλλες πόλεις της χώρας μας, που γίνονται κακέκτυπα της Αθήνας, έτσι όπως οδεύουμε. Ποτέ δεν θα κάνετε τέτοια απαλλοτρίωση. Η απαλλοτρίωση που θα γίνει για έργο γενικότερης σημασίας για την οικονομία, θα είναι πολύ πιθανότερο να εξελιχθεί, επειδή μία μεγάλη εταιρεία θέλει να κάνει την τάδε επένδυση στο τάδε μέρος. Για να εξυπηρετήσετε τις ανάγκες της οικονομίας, θα βάζετε το Υπουργικό Συμβούλιο να κάνει απαλλοτριώσεις με τις διαδικασίες που προβλέπει το άρθρο 7α.

Αυτά τα πράγματα είναι πάρα πολύ επικίνδυνα. Το δημόσιο, το Υπουργικό Συμβούλιο, θα κάνουν απαλλοτριώσεις σε όφελος νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, φυσικών προσώπων και ανωνύμων εταιρειών. Έχετε κάθε δυνατότητα να το κάνετε αυτό, στο όνομα επενδύσεων που έχουν γενικότερη σημασία για την οικονομία της χώρας.

Πώς μπορούμε να τα ανακόψουμε όλα αυτά με τα άρθρα που φέρνετε; Δεν υπάρχει καμία τέτοια διαδικασία. Ποιο εφετείο μου λέτε; Το εφετείο, όταν υπάρχει απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, όχι απλώς ενός οποιουδήποτε κρατικού οργάνου, βρίσκεται σε δυσχερέστατη θέση να την ακυρώσει. Το πολύ-πολύ να επιδράσει τροποποιητικά στην απόφαση αυτή. Το Υπουργικό Συμβούλιο είναι το ανώτατο πολιτικό όργανο μίας δημοκρατίας που παίρνει τις αποφάσεις. Ασφαλώς και είναι. Κοιτάξε όμως πώς έχουν μεταβληθεί σήμερα τα υπουργικά συμβούλια, και όχι μόνο στην Ελλάδα, στο κλίμα της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. Δρουν υπηρέτικά για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, για τους επενδυτές κάθε μορφής, τις επιχειρήσεις και τους επιχειρηματίες. Έχουν ταυτιστεί πλέον οι κοινωνίες με τα συμφέροντα αυτά. Τα υπουργικά συμβούλια, με τις πολιτικές που ακολουθούν, θεωρούν επίτευγμα το να εξυπηρετηθούν στόχοι τέτοιου χαρακτήρα. Επομένως, μ' αυτήν τη διατύπωση που κάνετε, αγνοείτε θεμελιακές παραμέτρους και προτεραιότητες, που έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη στις απαλλοτριώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γ' αυτό απουσιάζουν από τη διατύπωση έννοιες που και αυτές βεβαίως έχουν μία αοριστία, αλλά μπορούν να προσδιοριστούν περαιτέρω και δικαστικά, όπως είναι το δημόσιο συμφέρον, το συμφέρον της κοινωνίας, το κοινωφελές έργο, όπως τα έργα που είναι συμβατά με το περιβάλλον, που να το προστατεύουν, που να συνδυάζονται με το περιβάλλον και να το αναβαθμίζουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Λαφαζάνη, τελειώνετε σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Για όλους αυτούς τους λόγους, όπως σας είπα, θα καταψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, διότι πιστεύουμε ότι δεν ανοίγει επικίνδυνες ατραπούς, αλλά λεωφόρους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να πω ότι το άρθρο 17 του Συντάγματος προστατεύει κατά τρόπο, θα έλεγα, απόλυτο την ιδιοκτησία, αλλά με ορισμένους όρους, τους οποίους στη συζήτηση εδώ, παρά το γεγονός ότι τους έθεσα στην πρωτομιλία μου, θα έλεγα ότι δεν τους έλαβε υπόψη η πλειοψηφία των ομιλητών.

Έτσι, λοιπόν, η προστασία της ατομικής ιδιοκτησίας σύμφωνα

να με το άρθρο 17 τελεί υπό την προστασία του κράτους. Τα δικαιώματα, όμως, που απορρέουν απ' αυτήν δεν μπορεί να ασκούνται σε βάρος του γενικού συμφέροντος. Επομένως το Σύνταγμα προσπαθεί –και πιστεύω ότι το πράττει πάρα πολύ ορθά– να ισορροπήσει μεταξύ του γενικού συμφέροντος και της ιδιοκτησίας. Αναφέρει παρακάτω αναλυτικά το πώς ακριβώς προστατεύεται η ιδιοκτησία.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι ότι απαλλοτρίωση γίνεται μόνο για ένα λόγο και όχι για άλλο, μόνο για δημόσια ωφέλεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ποια είναι αυτή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η δημόσια ωφέλεια έχει επαρκώς προσδιοριστεί και δεν υπάρχει καμία απολύτως αμφισβήτηση από τη νομολογία, από διατάξεις οι οποίες υφίστανται. Και μέχρι σήμερα εμείς τουλάχιστον οι νομικοί, οι ασχολούμενοι περί το δίκαιο, δεν έχουμε καμία αμφιβολία περί της εννοίας της δημόσιας ωφέλειας. Εν πάση περιπτώσει να πω ότι είναι νομική έννοια, η οποία υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων. Δεν είναι επομένως αυθαίρετη η πράξη του οργάνου, που είναι αρμόδιο για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης και κυρίως του γενικού γραμματέα της περιφέρειας...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εδώ έχουμε γενικότερη σημασία, όχι γενικότερο συμφέρον.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα έλθω παρακάτω σε αυτό. Το είπα, όμως, αλλά θα το επαναλάβω.

Έτσι επομένως δεν είναι αυθαίρετη η απόφαση του γενικού γραμματέα ή των υπολοίπων οργάνων που είναι αρμόδια κατά τον Κώδικα Κήρυξης Απαλλοτρίωσης, αλλά υπόκειται –το ξανατονίζω– στον έλεγχο των δικαστηρίων όσον αφορά τη δημόσια ωφέλεια. Δεν μπορεί ο περιφερειάρχης απλά επειδή θέλει να εκδικηθεί κάποιο ψηφοφόρο, κάποιον αντίπαλό του, όπως αναφέρθηκε, να κάνει απαλλοτριώσεις σε βάρος ιδιοκτησίας οποιουδήποτε, χωρίς να γίνει επίκληση της δημόσιας ωφέλειας και χωρίς να δικαιολογήσει αυτήν τη δημόσια ωφέλεια, όταν θα προσβληθεί η πράξη του ενώπιον των δικαστηρίων.

Είπα προηγουμένως στην παρέμβασή μου ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμία απολύτως σύγχυση για τη δημόσια ωφέλεια, για την οποία πρέπει να γίνει απαλλοτρίωση και την αναφορά πάλι του ίδιου του Συντάγματος στα έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της χώρας. Το ίδιο το Σύνταγμα τα μνημονεύει. Αυτή η αναφορά δεν αίρει την αρχική αναφορά του Συντάγματος ότι η απαλλοτρίωση γίνεται μόνο για δημόσια ωφέλεια. Απλώς στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία, μπορεί με απόφαση του εφετείου, όπως ορίζουμε σήμερα με τις διατάξεις που θα ψηφίσουμε, να εκτελέσει έργα ο υπέρ ου η απαλλοτρίωση φορέας, είτε είναι το δημόσιο είτε είναι ο ιδιώτης. Μόνο εκτέλεση έργων, όχι για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης απλά και μόνο για τη σύντηξη των προθεσμιών για την εκτέλεση των έργων. Η δε αποζημίωση, η οποία προσδιορίζεται τουλάχιστον στο 70%, κατά την πρότασή μας, της αποτιμώμενης αξίας του ακινήτου από το αρμόδιο εφετείο, δεν έχει την έννοια οριστικού προσδιορισμού ή προσωρινού τιμής αποζημίωσης. Το τονίζουμε ξεκάθαρα. Μέσα στην ίδια διάταξη λέμε: Ότι ακόμα και ορισμός του ύψους της εγγύησης του δημοσίου για να κινηθεί η διαδικασία της εκτέλεσης έργων πριν συντελεστεί η απαλλοτρίωση δεν λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο που ορίζει την προσωρινή ή την οριστική τιμή μονάδος, ώστε να μην υπάρχει ένα δεδικασμένο για το δικαστήριο που είναι αρμόδιο, που πάλι είναι το ίδιο δικαστήριο, το εφετείο, ειδικότερα για τον ορισμό της οριστικής τιμής μονάδος.

Πρέπει να πω ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις που έρχονται, όχι μόνο αποτελούν τυπική προσαρμογή στις διατάξεις του Συντάγματος, αλλά και ουσιαστική προσπάθωντας να ισορροπήσουν την προστασία του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας, αλλά ταυτόχρονα να μην υπάρξει καθυστέρηση των έργων, να μην υπάρξει βλάβη του γενικού συμφέροντος.

Εγώ θα διαφωνήσω με την τοποθέτηση συναδέλφων που προτείνουν για μεγάλες προθεσμίες. Το αντίθετο έγινε. Και από

τους κοινωνικούς φορείς αλλά και κατά τη συζήτηση του Κώδικα αυτό το οποίο προέκυψε από τη συζήτηση είναι ότι οι προθεσμίες πρέπει να συντηθούν, γιατί ακριβώς υπήρξε πολύ μεγάλη καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των απαλλοτριώσεων. Άρα, δεν χάνεται κανένα δικαίωμα του ιδιοκτήτη από τη σύντηξη των προθεσμιών. Εξάλλου γνωρίζουν όσοι ασχολούνται με τις νομικές επιστήμες, ότι εάν υπάρξει αμφισβήτηση ιδιοκτησίας, δηλαδή δεν είναι σίγουρος ο ιδιοκτήτης, τότε κινούνται άλλες τακτικές διαδικασίες οι οποίες δεν έχουν να κάνουν με την απαλλοτρίωση αλλά ούτε καθυστερούν την ολοκλήρωση της διαδικασίας της απαλλοτρίωσης.

Πρέπει να τονίσω ξεκάθαρα στη διευκρίνιση που ζήτησε ο εισηγητής της Πλειοψηφίας -το είπα εν τη ρήμη του λόγου μου, πιθανότατα να πέρασε απαρατήρητο- ότι το Σύνταγμα απαιτεί πλήρη αποζημίωση των ιδιοκτητών. Όταν γίνεται αναφορά σε αντικειμενικές αξίες, αυτό έχει γίνει απλά και μόνο για τον προσδιορισμό της εγγύησης υπέρ του ιδιοκτήτη κατά τη διαδικασία -το ξανατονίζω- του άρθρου 7α' του Κώδικα, όπως εισάγει σήμερα. Άρα, δεν υπάρχει καμία διαφοροποίηση. Η συνταγματική διάταξη υπερισχύει. Όταν λέει πλήρης αποζημίωση, εννοεί ακριβώς την αξία του ακινήτου, άσχετα από τις αντικειμενικές αξίες οι οποίες όπως είναι γνωστό, υπολείπονται σαφώς των αγοραίων, πραγματικών αξιών.

Υπήρξε η ανησυχία που ανέφερε ο κύριος συνάδελφος, αλλά θα έλεγα ότι ενώ υπάρχει μια αντίφαση. Από τη μια πλευρά κατηγορείται το Υπουργείο Οικονομικών ότι προσπαθεί να πλησιάσει έστω στο 70%-80% τις πραγματικές αξίες με τον καθορισμό των αντικειμενικών αξιών, και από την άλλη πλευρά υπάρχει ανησυχία μήπως τυχόν οι αντικειμενικές αξίες είναι κατώτερες, όταν τα συμφέροντα πια του ιδιοκτήτη ταυτίζονται με αποζημιώσεις.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω ακόμα δύο παρατηρήσεις.

Ο Κώδικας Απαλλοτριώσεων κινήθηκε σαφώς προς την κατεύθυνση της αξιοποίησης των δυνατοτήτων, του περιορισμού των προθεσμιών, της διευκόλυνσης του Έλληνα πολίτη, ιδιοκτήτη της απαλλοτριούμενης έκτασης. Είναι σαφώς πολύ καλύτερος από το προηγούμενο ισχύον καθεστώς και πιστεύουμε ότι δίνει λύσεις σε όλα τα προβλήματα τα οποία είχαν δημιουργηθεί τότε.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι η εξής: Το ελληνικό δημόσιο, κύριε συνάδελφε, και ειδικότερα το Υπουργείο Οικονομικών ακριβώς στη δική σας λογική κινούμενο, στη λογική, δηλαδή, του να δημιουργήσουμε κοινόχρηστους χώρους, τα τελευταία χρόνια έχει παραχωρήσει στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πεντακόσια ακίνητα για κοινόχρηστες χρήσεις, για πάρκα, για αθλητικούς χώρους, για χρήσεις υπέρ των πολιτών, αντικειμενικής αξίας πάνω από 200 δισεκατομμύρια δραχμές, πραγματικής πολλαπλασίας των 200 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Επομένως, θα έλεγα ότι συμφωνούμε απόλυτα με την ευαισθησία σας για τον πολίτη και τους κοινόχρηστους χώρους. Όμως θέλουμε να σας διαβεβαιώσουμε και να σας καθησυχάσουμε ότι αυτή η ευαισθησία είναι και δική μας ευαισθησία και προς αυτή την κατεύθυνση κινούμαστε με ικανοποιητικούς ρυθμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» για τα «180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση», πενήντα μαθητές και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 4^ο Γυμνάσιο Νέου Ηρακλείου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών: «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα», έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό και το ακροτελεύτιο άρθρο ως έχει.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Το νομοσχέδιο «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία και στο σύνολο.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα», έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Προσαρμογή των διατάξεων του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων στο Σύνταγμα

Άρθρο 1

1. α) Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 3 του Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων (Κ.Α.Α.Α.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α'), η λέξη «δεύτερο» αντικαθίσταται με τη λέξη «τρίτο».

β) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 6 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται από τον παρόντα Κώδικα ή την κείμενη νομοθεσία ως προϋπόθεση κήρυξης της απαλλοτρίωσης η ενέργεια ή η διατύπωση γνώμης από οποιαδήποτε αρχή ή υπηρεσία και δεν τάσσεται προθεσμία για τη διατύπωση αυτής, η προθεσμία αυτή είναι δύο μήνες από την περιέλευση σε αυτήν της σχετικής πρόσκλησης. Εάν εκπνεύσει άπρακτη η προθεσμία αυτή, η κήρυξη της απαλλοτρίωσης χωρεί νομίμως.»

γ) Στο ίδιο άρθρο του Κ.Α.Α.Α. προστίθεται παράγραφος 7, ως εξής:

«7. Εφόσον υπόχρεος για την καταβολή της αποζημίωσης είναι το Δημόσιο ή Ν.Π.Δ.Δ., απαιτείται βεβαίωση του αρμόδιου για την έκδοση της πράξης οργάνου για το μέγεθος της δαπάνης και τον τρόπο καλύψεώς της, με μνεία του αντίστοιχου φορέα και Κωδικού αριθμού εξόδου του οικείου προϋπολογισμού από την εγγεγραμμένη πίστωση των οποίων πρόκειται να καλυφθεί η εν λόγω δαπάνη. Σε περίπτωση που δεν έχει εγγραφεί σχετική πίστωση στον προϋπολογισμό ή η εγγεγραμμένη έχει εξαντληθεί ή είναι ανεπαρκής, αναγράφεται η κατά τα άρθρα 15 - 18 του Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού [ν. 2362/1995 (ΦΕΚ 247 Α')] απόφαση του Υπουργού Οικονομικών για εγγραφή ή μεταφορά πιστώσεως ή, εν πάση περιπτώσει, η πηγή από την οποία θα καλυφθεί η σχετική δαπάνη. Η βεβαίωση αυτή μνημονεύεται υποχρεωτικά στο προοίμιο της πράξης κήρυξης

της απαλλοτρίωσης.

Εφόσον υπόχρεος για την καταβολή της αποζημίωσης είναι Ν.Π.Ι.Δ. ή φυσικό πρόσωπο, με το έγγραφο που απευθύνει στην αρμόδια για την κήρυξη της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης αρχή και με το οποίο ζητεί την κήρυξη, πρέπει να προσδιορίζει κατά προσέγγιση την απαιτούμενη για τη συντέλεση της απαλλοτρίωσης δαπάνη και να δηλώνει ρητά την πρόθεση και δυνατότητά του να προβεί στη συντέλεση μέσα στις νόμιμες προθεσμίες. Η διάταξη της παραγράφου 6 του άρθρου 15 εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. Στην πράξη κήρυξης της απαλλοτρίωσης περιέχεται υποχρεωτικά όρος κατά τον οποίο ο υπέρ ου πρέπει να καταθέσει σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πράξης εγγυητική επιστολή αναγνωρισμένου πιστωτικού ιδρύματος για το 20% της προβλεπόμενης δαπάνης. Αν η επιστολή αυτή δεν κατατεθεί εμπρόθεσμα, εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 2 του άρθρου 11 του Κώδικα. Αν ο υπέρ ου δεν προβεί στη συντέλεση στις νόμιμες προθεσμίες, η εγγυητική επιστολή καταπίπτει υπέρ του Δημοσίου και των αναγνωρισμένων δικαιούχων σε ποσοστό 50% για τον καθένα.»

2. α) Στο άρθρο 7 του Κ.Α.Α.Α., η παράγραφος 3 αριθμείται ως 4, προστίθεται δε νέα παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Η απαλλοτρίωση συντελείται και με την καταβολή της αποζημίωσης σε είδος, εφόσον ο δικαιούχος συναινεί σε αυτό με ειδική έγγραφη δήλωσή του. Η ανεπιφύλακτη παραλαβή της αποζημίωσης σε είδος εξομοιώνεται με την έγγραφη συναίνεση.

Αποζημίωση σε άλλο πλην της κυριότητας επί ακινήτου είδος ή με τη μορφή της παραχώρησης δικαιωμάτων επί άλλου ακινήτου επιτρέπεται, με τους όρους των προηγούμενων εδαφίων, μόνο αν οι παραχωρήσεις αυτές προβλέπονται και ρυθμίζονται με ειδική διάταξη. Στις περιπτώσεις αυτές η συντέλεση επέρχεται όταν εκπληρωθούν οι διατυπώσεις που απαιτούνται από τις εφαρμοζόμενες κάθε φορά διατάξεις για την επέλευση των έννομων αποτελεσμάτων της αντίστοιχης δικαιοπραξίας. Η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κώδικα εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτήν.

Επί κινητών πραγμάτων, η συντέλεση επέρχεται με την παράδοση αυτών στον δικαιούχο ή εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο με τη σύνταξη σχετικού πρωτοκόλλου.

Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται μετά τη δικαστική αναγνώριση του δικαιούχου. Η παράγραφος 5 του άρθρου 8 του Κώδικα εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτήν.»

β) Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου, όπως αριθμήθηκε με την προηγούμενη περίπτωση α', συμπληρώνεται ως εξής:

«Πριν καταβληθεί η οριστική ή προσωρινή αποζημίωση διατηρούνται ακεραία όλα τα δικαιώματα του ιδιοκτήτη και δεν επιτρέπεται η κατάληψη.»

3. Μετά το άρθρο 7 του Κ.Α.Α.Α. προστίθεται άρθρο 7Α, ως εξής:

«Άρθρο 7Α

1. Προκειμένου να εκτελεστούν έργα γενικότερης σημασίας για την οικονομία της Χώρας είναι δυνατόν με ειδική απόφαση του Εφετείου, που δικάζει με τη διαδικασία του άρθρου 21 του παρόντος, να επιτρέπεται η πραγματοποίηση εργασιών και πριν από τον προσδιορισμό και την καταβολή της αποζημίωσης. Οι απαλλοτρώσεις του προηγούμενου εδαφίου κηρύσσονται με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία προβλέπεται ρητά η δυνατότητα αυτή. Αν η απαλλοτρίωση έχει κηρυχθεί κατά τις πάγιες διατάξεις και η σχετική ανάγκη ανακύψει μεταγενέστερα, τότε, προκειμένου να ακολουθηθεί η διαδικασία της παραγράφου αυτής, εκδίδεται ειδική πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου. Τυχόν απαιτούμενες συμπληρωματικές απαλλοτρώσεις κηρύσσονται κατά τις πάγιες διατάξεις, χωρίς να απαιτείται νέα κάθε φορά πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο διαδικασία κινείται με ειδική αίτηση προς το κατά τα ανωτέρω δικαστήριο, που υποβάλλεται από τον βαρυνόμενο με τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης, είτε αυτοτελώς είτε μαζί με την αίτηση για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης. Η κλήτευση των ιδιοκτητών στην περίπτωση αυτή γίνεται κατά τα οριζόμενα στο δεύτερο και

τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 19 του Κώδικα.

3. Το δικαστήριο, παρέχοντας την άδεια, υποχρεώνει τον βαρυνόμενο με τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης να καταθέσει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, πριν από την κατάληψη του ακινήτου, εύλογο τμήμα της αποζημίωσης, που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το 70% της κατά το οικείο σύστημα προσδιοριζόμενης αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, άλλως της εκτιμώμενης αποζημίωσης. Η εκτίμηση για την αιτία αυτή του ύψους της αποζημίωσης δεν δεσμεύει τον δικαστή του προσωρινού ή οριστικού προσδιορισμού της, η δε διαδικασία για τον προσδιορισμό αυτόν χωρεί αυτοτελώς, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 19 και 20 ή στο άρθρο 21 του παρόντος. Κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί, από την επομένη της κήρυξης της απαλλοτρίωσης, να κινήσει τη διαδικασία των άρθρων 26 και 27 του Κώδικα για να αναγνωρισθεί δικαιούχος της αποζημίωσης.

4. Αν το δικαστήριο παράσχει την αιτηθείσα άδεια, τότε η παράδοση του ακινήτου ενεργείται κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2 και 3, πρώτο εδάφιο, του άρθρου 9 του Κώδικα, ο δε υπέρ ου υποχρεούται να ζητήσει τον προσωρινό ή οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης σε ένα (1) μήνα από την κοινοποίηση ή γνώση της απόφασης.

5. Ο βαρυνόμενος, καταλαμβάνοντας, με τις παραπάνω προϋποθέσεις, το ακίνητο, προβαίνει υποχρεωτικά στην έκδοση υπέρ του δικαιούχου ειδικού ομολόγου διάρκειας όχι μεγαλύτερης των δεκαοκτώ (18) μηνών για το υπόλοιπο της αποζημίωσης αυτής. Αν ο βαρυνόμενος με τη δαπάνη της απαλλοτρίωσης είναι Ν.Π.Ι.Δ. ή ιδιώτης, τότε, αντί του ομολόγου, παρέχεται αντίστοιχη εγγυητική επιστολή αναγνωρισμένου πιστωτικού ιδρύματος. Το ομολόγο ή η εγγυητική επιστολή επιστρέφονται αν η αποζημίωση καταβληθεί εντός του χρόνου ισχύος τους, άλλως εισπράττονται από τον δικαιούχο. Αν ο βαρυνόμενος δεν καταβάλει στον δικαιούχο το ακάλυπτο υπόλοιπο της προσωρινά ή οριστικά προσδιοριζόμενης αποζημίωσης σε έξι (6) μήνες από την κοινοποίησή, με επιμέλεια του δικαιούχου, της απόφασης για τον προσδιορισμό αυτόν, τότε το υπόλοιπο επιβαρύνεται με τόκο 2% για κάθε μήνα καθυστέρησης, ο δε δικαιούχος διατηρεί το δικαίωμα κατάσχεσης οποιουδήποτε ιδιωτικού περιουσιακού στοιχείου του βαρυνομένου, ακόμη και αν αυτός είναι το Δημόσιο ή εξομοιούμενο με αυτό Ν.Π.Δ.Δ.. Αν η τελικά προσδιοριζόμενη αποζημίωση είναι μικρότερη από το ποσό του τυχόν εκδοθέντος και εξοφληθέντος ομολόγου, τότε η διαφορά επιστρέφεται κατά τις διατάξεις για την εισπράξη των δημοσίων εσόδων.

6. Η κατά το άρθρο αυτό διαδικασία χωρεί κατ' απόλυτη προτεραιότητα.

7. Σε περίπτωση ανάκλησης των απαλλοτριώσεων αυτών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 11 του Κ.Α.Α.Α. εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 6 του άρθρου 12. Επίσης στις απαλλοτριώσεις αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 25.

8. Για τα αναγκαστικώς απαλλοτριωμένα ακίνητα δεν εφαρμόζεται η διαδικασία επίταξης. Η διάταξη της παραγράφου 20 του άρθρου 6 του ν. 2052/1992 (ΦΕΚ 94 Α'), καθώς και κάθε άλλη αντίθετη διάταξη καταργούνται.»

4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 13 του Κ.Α.Α.Α. προστίθεται νέο εδάφιο μεταξύ των δύο εδαφίων της παραγράφου αυτής, ως εξής:

«Αν η συζήτηση για τον οριστικό προσδιορισμό της αποζημίωσης διεξαχθεί μετά την παρέλευση έτους από τη συζήτηση για τον προσωρινό προσδιορισμό, τότε για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης λαμβάνεται υπόψη η αξία κατά το χρόνο συζήτησης για τον οριστικό προσδιορισμό.»

5. α) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 14 του Κ.Α.Α.Α. προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Για τις διαδικασίες της παραγράφου αυτής, ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας μπορεί να εξουσιοδοτεί τον Προϊστάμενο της οικείας Κτηματικής Υπηρεσίας.»

β) Στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου προστίθεται εδάφιο, ως εξής:

«Οι Γραμματείς των δικαστηρίων υποχρεούνται να αποστέλλουν στις παραπάνω αρχές ξεχωριστό αντίγραφο κάθε απόφα-

σης που αφορά συγκεκριμένη απαλλοτρίωση, προκειμένου αυτό να τεθεί στο φάκελο.»

6. Η παράγραφος 6 του άρθρου 15 του Κ.Α.Α.Α. συμπληρώνεται, ως εξής:

« Προκειμένου ειδικώς για τον προσδιορισμό της κατά το άρθρο 13 παράγραφος 4 αποζημίωσης, η εκτίμηση γίνεται σε κάθε περίπτωση.»

7. α) Η κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 26 του Κ.Α.Α.Α. προθεσμία δεκαπέντε (15) ημερών ορίζεται σε τριάντα (30) ημέρες.

β) Η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται, ως εξής:

«4. Η αίτηση για την αναγνώριση δικαιούχων κοινοποιείται με επιμέλεια του ενδιαφερομένου στον προϊστάμενο της αρμόδιας κτηματικής υπηρεσίας, ο οποίος υποχρεούται εντός εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση αυτή να υποβάλλει στο δικαστήριο έγγραφη βεβαίωση περί προβολής ή μη δικαιωμάτων του Δημοσίου στο απαλλοτριούμενο, σύμφωνα με τις διατάξεις περί δημοσίων κτημάτων. Η υποχρέωση αυτή ισχύει, εφόσον με την κοινοποίηση της αίτησης ο ενδιαφερόμενος μνημονεύει τον αριθμό του κτηματολογικού πίνακα του ακινήτου στο οποίο προβάλλει δικαιώματα και επισυνάπτει τους τίτλους ιδιοκτησίας του ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία για τον τρόπο κτήσεως της κυριότητας. Αν η προθεσμία αυτή παρέλθει άπρακτη, η δίκη διεξάγεται και χωρίς τη βεβαίωση αυτή.»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Άρθρο 2

Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει την 1.1.2002".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδριάσεως μέχρις αυτού του σημείου.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.45' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 24 Ιανουαρίου 2002 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) Κοινοβουλευτικό Έλεγχος: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) Νομοθετική Εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου, αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης «Για την αντιμετώπιση της παράνομης κατοχής, χρήσης και εμπορίας πυροβόλων όπλων και συναφών μηχανισμών και αντικειμένων».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ